Revistă a Școlii Gimnaziale "Sf. Nicolae" Târgu-Jiu

Izvorul Sâmboteanu

Anul VIII ❖ Nr. 16 ❖ MAI - 2013

Anul VIII ❖ Nr. 16 ❖

Coordonator revistă : prof. GEICĂ STELUȚA

Coordonator învățământ primar :prof. MILITARU DANIELA

Coordonator învățământ gimnazial : prof. VÎLCEANU GINA

EDITOR
COORDONATOR
Prof. COJOCARU PETRE

EDITOR SEF
Prof. DURBĂCEA RODICA

EDITOR
Prof. DRAGOMIR NICUTA

COORDONATOR
REVISTĂ
Prof. GEICĂ STELUȚA

COLECTIVUL DE REDACTIE:
EDITOR: Elev POPESCU ADRIAN EMERIC
REDACTOR ȘEF: Elev VĂCAROIU CĂTĂLIN
REDACTOR SEF-ADJUNCT: elev GRECESCU IONUȚ

ELEVI REDACTORI
VĂDUVA BIANCA , CLEMENT LARISA , NOVAC BIANCA, PEPTAN ADINA, DINULESCU RAZVAN, FIRIZA ȘTEFANIA, VOICULESCU SIMONA, VĂCĂROIU SORIN

Vă prezentăm colectivul de dascăli ai școlii, ce dau din sufletul lor viață și putere revistei noastre

PROFESORI și PROFESORI PENTRU ÎNV. PRIMAR:

Cojocaru Petre, Durbacea Rodica, Andrei Camelia, Arsenie Cornel, Arsu Maria Cristina, Badea Niculae, Barb Diana, Birsac Daniel, Bosca Elena, Budianu Marcu Alina, Calugaru Codruta, Calugaru Dumitru, Cerneff Rodica, Ciochina Liliana, Corsoreanu Leontina, Craete Gabriela, Davitoiu Mariana, Dragomir Nicuta, Geica Steluta, Ghiga Mihaela, Giorgi Victoria, Gridan Laurentiu, Gridan Niculina, Hortopan Loredana, Huica Mihaela, Ionescu Fimita, Lumezeanu Simona, Malacu Nicoleta, Marcut Liliana, Militaru Daniela, Mitran Victoria, Morie Anamaria, Munteanu Horatiu, Neculae Iulica, Patrascoiu Ioana, Petcu Adriana, Popescu Adrian C-tin, Popescu Elena , Predescu Ciurea Carmen, Radacina Maria, Rovinaru Elena, Saman Romelia, Scorei Eliza Cristina, Sopanda Nicoleta, Staicu Ionela Denisa, Stefanescu Doina, Surca Adriana, Tarcau Camelia, Tiu Minodora, Todea Maria, Udrescu Hermina, Vilceanu Gina, Voiculescu Simona

Avizul Inspectoratul Şcolar Judeţean Gorj: **nr. 2723**

Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”
are elevi talentați!

În săptămâna 1 – 5 aprilie 2013 elevii și profesorii școlii noastre au desfășurat diverse activități. A fost un program dedicat activităților educative extracurriculare și extrașcolare, principalul obiectiv al acestuia fiind implicarea elevilor și a profesorilor în activități de educație non-formală, care să pună în valoare talentele, preocupările extrașcolare și competențele elevilor, în domenii cât mai diverse și interesante.

Elevii au optat pentru tehnici de acordare a primului ajutor, vizite la muzeu, teatru, activități de ecologizare, excursii tematice, ateliere de confecționare de felicitări sau încondeiere a ouălor, dar și pentru concursuri de cunoștințe generale și chiar de promovare a unor talente.

Mulți dintre elevii școlii noastre sunt copii foarte talentați, fapt dovedit cu ocazia diverselor activități extrașcolare. De la dans, muzică, teatru sau sport, până la noile tendințe ale societății noastre, toate reprezintă un aspect important din viața tinerilor noștri.

Activitatea ***“Vrei să fii cunoscut?”*** din cadrul programului *Să știi mai multe, să fii mai bun!* A oferit posibilitatea afirmării elevilor talentați ai școlii noastre

în cadrul unui concurs organizat aflat deja la ediția a II –a. Acesta s-a desfășurat la Sala de festivități de la Casa Armatei Gorj și s-a bucurat de participarea unui

număr de 125 de elevi. De asemenea au participat cadre didactice: prof. Geică Steluța, prof. Petcu Adriana, înv. Șurcă Adriana, prof. Țiu Minodora, prof. Durbăcea Rodica, director, prof. Petre Cojocaru, dar și părinți veniți să-și susțină micuții.

Postul de televiziune ***Tele3 Târgu Jiu*** a fost prezent pentru filmarea evenimentului ce a fost difuzat în data de 6 aprilie 2013 în cadrul emisiunii pentru copii, ***Magia copilăriei*** la ora 10:00.

Cei 25 de concurenți au lăsat emoțiile deoparte și au vrut să fie cei mai buni. Juriul, format din coordonatorul activității, prof. Liliana Ciochină, consilierul educativ al școlii, prof. Nicuța Dragomir, profesorul de limba română, Morie Anamaria, profesorul de limba engleză, Hermina Udrescu, o fostă elevă a școlii (participantă la prima ediție a concursului) Pilea Diana și reprezentanta elevilor, Nuelenu Bianca (VII C) a avut o sarcină grea.

Marele Premiu a fost obținut de elevă, Păuna Ana (IV A), Premiul I a fost acordat elevei Nistorescu Diana (VIII B), Premiul II a revenit elevei Cîjmaru Evelina (VIII C), iar Premiul III elevei Roșca Bianca (I E). S-au acordat și mențiuni elevilor: Nicola Marius (VIII C), Brandibur Alexandru (V A), Petrică Cristina și Spătaru Horia (V C) și un Premiu Special grupului “Razele de soare” (II B).

Trofeul concursului, medaliile și diplomele au fost achiziționate din fondurile Asociației Părinților Școlii Gimnazilae “Sfântul Nicolae” care a sponsorizat și de această dată activitatea. Concursul a fost apreciat de părinți și de profesori, iar elevii și-au manifestat dorința de continuare a acestui concurs cu o nouă ediție.

Prof. Coordonator, Liliana Ciochină

Un omagiu adus hărniciei...

În rândurile următoare aş vrea să aduc un omagiu hărniciei.Conduc de patru ani colectivul clasei a IV-a A, colectiv alături de care am desfăşurat multe activităţi minunate şi am trăit clipe de bucurie şi satisfacţie, când numele unora dintre elevii mei îl regăseam pe primele locuri la concursurile la care participau.La început, în semestrul I, al clasei a II-a, au fost doar trei

participanţi, toţi premiaţi, la concursul "Evaluare în educaţie".Odată cu primele medalii aduse de aceştia, numărul participanţilor a crescut, motivaţia jucând un rol foarte important. Astfel, în clasa a II-a, elevii mei au participat la toate concursurile organizate la nivelul şcolii şi nu numai, obţinând şi premii; **"Eurojunior"**- 2 eleve au obţinut "Menţiune" la faza naţională, **"Tinere condeie"** – 2 elevi au obţinut premiul I şi respectiv, premiul al III-lea, "**Cangurul**"- 5 elevi au obţinut rezultatul "Excelent",la **"Smart"** 2 elevi au obţinut locul I, constând în diplome şi premii în obiecte, la "**Evaluare în educaţie**" 8 elevi premiaţi în anul 2011 şi 7 elevi premiaţi în anul 2012. La "**Micul matematician**"(clasa a II-a au fost 10 elevi premiaţi, iar în clasa a III-a, 6 elevi premiaţi,iar la"**Meridian**"(Rovinari)-premiul al II-lea şi al III-lea, la matematică, în anul 2010.

Începând cu anul şcolar 2012/2013, deşi aceste concursuri nu s-au mai organizat în şcoala noastră, elevii mei au păstrat "tradiţia"câştigării de medalii, deplasându-se într-un alt centru în care s-a organizat concursul "Evaluare în educaţie" şi aducând diplome şi medalii: 3 premii la matematică, 1 premiu la limba română şi 2 premii la informatică(pregătiţi de d-nul profesor Dumitru Călugăru).

Rezultatele obţinute nu sunt întâmplătoare, ele având în spate multe ore petrecute în şcoală, pentru pregătirea acestor concursuri.Iar acesta nu a fost singurul efort făcut de ei, pentru că sâmbăta, atunci când toţi colegii lor încă dormeau, fiind în week-end, ei veneau la şcoală, la concursuri. Pentru toate acestea şi pentru toate clipele frumoase pe care ni le-au dăruit, atunci când munca lor a fost răsplătită cu diplome şi medalii preţioase, le mulţumesc. Ei sunt, în ordine alfabetică: *Bistriceanu Luca-Sebastian, Cărăgui Diana-Nicoleta, Filip Răzvan-Gheorghe, Florescu Alexandru Teodor, Mursoi Maria-Aurelia, Neguţi Darius-Emanuel, Niculescu Răducu-Mihai, Oprea Denis-Petre, Petrică Claudiu-Florin, Popescu Bianca(transferată începând cu anul şcolar 2012/2013 în clasa a IV-a B), Răduleţu Petre-Horia, Sandu Sidonia, Sîrbu Caius-Ispas, Vlădoiu Mălina.*(sunt menţionaţi toţi participanţii, care au obţinut cel puţin un premiu(I, al II-lea, al III-lea) la concursuri,faza judeţeană sau naţională, în cei patru ani de şcoală)

Dintre ei, în clasamentul pe diplome şi medalii *conduce* ***Cărăgui Diana-Nicoleta(8 medalii), Sîrbu Caius-Ispas(7 medalii),Răduleţu Horia-Petre(7 medalii), Bistriceanu Luca-Sebastian(3 medalii) şi Mursoi Maria-Aurelia(3 medalii).***

Nu sunt mulţi, dar sunt harnici şi merită apreciaţi, pentru că ei aduc prestigiu şcolii noastre şi multă bucurie dascălilor şi părinţilor lor.

Prof. înv. primar, Doina Ștefănescu

Aspecte din viața cotidiană în Gorj în perioada interbelică

Istoria unui loc nu înseamnă numai viaţă economică sau evoluţie politică. Istoria este făcută de oamenii acelui loc, zi de zi, an de an, secol de secol. Surprinzând modul de viaţă al oamenilor din mediul rural sau cel urban într-o anumită perioadă, înseamnă, de fapt, să cunoşti nivelul de dezvoltare al oamenilor din punct de vedere economic, dar şi cum este influenţat acest spaţiu de ordinea politică. Aspectul cel mai important al vieţii cotidiene îl reprezintă spiritualitatea acelui spaţiu, mentalitatea oamenilor, modul în care se îmbracă, modul în care comunică unii cu alţii, ocupaţiile lor etc. Perioada interbelică este perioada contrastelor mai ales în Gorj.

Ţăranul se trezea, cu noaptea în cap" îşi punea uneltele în car şi se pregătea pentru muncă. Toată familia participa la munca câmpului. În timp ce, capul familiei „pregătea carul, vitele şi uneltele pentru muncă, soţia acestuia pregătea o masă frugală compusă de cele mai multe ori dintr-o bucată de mămăligă rămasă de seară, puţină mâncare rece, de asemenea rămasă de seară, ceapă şi câteva legume.

Toată familia se strângea în jurul mesei cu trei picioare aşezată în mijlocul camerei care avea pe jos o rogojină sau pur şi simplu pământ bătut, consuma în tăcere această masă şi pleca apoi la munca câmpului.

Uneltele folosite nu erau de cele mai multe ori cele mai potrivite şi efortul depus de ţărani pentru a scoate ceva din pământul pe care îl aveau era, uneori, foarte mare. Ajunşi la pământurile lor, fiecare membru al familiei ştia ce are de făcut şi începea să muncească.

La săpatul porumbului sau al viei, la seceratul grâului, la culesul fructelor sau al strugurilor munca era împărţită în funcţie de posibilităţile fizice ale fiecăruia. De obicei, muncile grele erau făcute de bărbaţi, care aveau palmele pline de bătături, bătucite", iar femeile şi copiii le făceau pe cele mai uşoare. În sarcina femeii şi a fetelor mai era şi pregătirea mesei de prânz. Aceasta era mai bogată sau mai săracă în funcţie de posibilităţile fiecărei familii. Cei mai înstăriţi serveau lapte, brânză, ceva carne, pâine coaptă în, ţest", iar cei de rând aveau sau făceau pe loc mămăligă cu lapte, legume, ceapă şi prazul fiind nelipsite. După această masă bărbaţii serveau şi ceva băutură, ţuică sau vin, pentru a avea, mai multă putere".

Cei care erau mai numeroşi în familie îşi puteau permite să se odihnească puţin, dar alţii începeau munca imediat după ce serveau masa.

Cât era ziua de lungă - timpul parcă stătea în loc - ţăranii munceau pe câmp. Seara se întorceau obosiţi de la muncă şi de multe ori nu mai aveau timp nici măcar să ia masa. Mulţi nici nu aveau ce mânca, iar dacă aveau masa se reducea la ceva foarte sumar. Existau şi ţărani mai înstăriţi care –şi permiteau să, angajeze" alţi ţărani pentru a efectua anumite munci (arat, săpat).

Îmbrăcămintea ţăranilor era în general sărăcăcioasă; vara bărbaţii lucrau în bustul gol, iar femeile aveau o simplă rochie. Costumul naţional era păstrat numai pentru zilele de sărbătoare. Încălţămintea era folosită doar în timpul iernii (ghete, opinci), dar vara majoritatea umblau desculţi.

Copiii participau la muncă de la vârste fragede. În timpul iernii purtau haine grosolane făcute în casă, iar vara mulţi purtau hainele fraţilor lor mai mari.

Casele în care locuiau erau după posibilităţile lor. Erau făcute din pământ amestecat cu paie şi furci, erau însă zugrăvite în alb şi prin interior şi pe afară dovedind dorinţa de curăţenie.

Putem spune că există o legătură strânsă între curăţenia caselor şi curăţenia lor sufletească. Casele se compuneau de cele mai multe ori dintr-o singură cameră de dormit şi de locuit şi anexele corespunzătoare.

Cei mai înstăriţi aveau case mai mari, cu mai multe camere, dispunând şi de mobilierul necesar.

În casele celor săraci mobilierul se reducea la un pat de lemn cu picioarele bătute în pământ, o saltea de paie şi o velinţă. Pentru fete fiecare gospodină făcea zestre în funcţie de posibilităţi, iar aceasta era păstrată în ladă de zestre. În lumea satului oamenii se cunoşteau foarte bine între ei, iar cei care aveau un comportament deviant erau aspru criticaţi şi chiar pedepsiţi. «Intelectualii" satelor, învăţători, profesori, medici, preoţi aveau o viaţă destul de grea. De multe ori munceau şi ei pe câmp pentru a-şi asigura cele necesare traiului. Din cauza mizeriei ţărănimea săracă părăsea satele în masă. Aproape jumătate din numărul bărbaţilor capabili de muncă de la sate luau drumul marilor oraşe ale ţării în special Bucureşti şi Constanţa în căutare de lucru. Fiind lipsiţi de o calificare şi în majoritatea cazurilor neştiutori de carte rătăceau zile întregi în căutare de lucru ajungând

în cel mai bun caz vânzători ambulanţi, măturători de stradă, hamali în portul Constanţa sau în Gara de Nord., Oltenii" atât de cunoscuţi în Bucureştiul de altă dată, care colindau de dimineaţa până seara străzile capitalei desculţi, îndoiţi sub greutatea coşurilor încărcate cu legume şi zarzavat, cu sare ori cărbuni erau majoritatea originari din Gorj.

Din plata de mizerie pe care o primeau de la, jupani" pentru munca lor de robi, abia le ajungea să-şi cumpere bucata de pâine zilnică pe care o mâncau în fugă pe o margine de trotuar şi să pună deoparte cu sacrificii neînchipuite câţiva lei pe care să-i trimită familiei înfometate din Gorj. Dormeau pe maidane, prin ganguri, pe sub podurile Dâmboviţei.

Foarte puţini din cei plecaţi, reuşeau să înveţe o meserie, să se angajeze la Societatea de tramvaie sau la Căile Ferate

În târguri şi oraşe viaţa oamenilor era destul de grea. Fie că erau meşteşugari sau negustori, profesori sau medici oamenii se confruntau zilnic cu probleme pe care le rezolvau în măsura posibilităţilor. De exemplu, problema locuinţelor era destul de gravă ţinând de faptul că spaţiul de locuit era destul de redus, iar numărul caselor era mic raportat la numărul de locuitori. De asemenea, problema igienei oraşelor lăsa de dorit, deoarece nu existau prea multe locuri de colectare a gunoaielor, care de multe ori erau aruncate la întâmplare. Ziua de lucru începea şi pentru meşteşugari dis-de-dimineaţă când mergeau la atelierele lor. De obicei mergeau pe jos deoarece mijloacele de transport în comun erau foarte puţine, iar în târguri nici nu existau.

În atelierele meşteşugăreşti se lucra cu unelte rudimentare ceea ce făcea ca productivitatea muncii să fie foarte redusă. Pentru munca prestată rezultatele erau mediocre. Înainte de a pleca la muncă meşteşugarul servea o masă de multe ori rece. Calfele şi ucenicii veneau mai devreme la atelier pentru a pregăti uneltele şi mesele de lucru. Ei lucrau toată ziua fără a avea uneori nici o pauză, iar dacă o aveau aceasta era foarte scurtă. Foloseau nişte şorţuri de piele pentru a se proteja, dar nu prea foloseau mănuşi de protecţie. Proprietarul atelierului venea la muncă mai târziu; unii dintre ei lucrau în acelaşi timp cu calfele şi ucenicii, alţii doar supravegheau munca acestora. La ora prânzului proprietarul atelierului fie mergea acasă pentru a servi o masă, fie mergea în oraş la o cafenea întâlnindu-se cu alţi proprietari, discutând politică, probleme legate de aprovizionarea cu materii prime, desfacerea produselor finite, legături cu comercianţii. După amiază, el revenea la atelier unde calfele şi ucenicii îşi continuau lucrul. La lăsarea serii fiecare lucrător mergea la casa lui.

La oraş oamenii nu se cunoşteau între ei, dar existau destule ocazii să se cunoască. La teatru, la cinematograf, în parc unde mergeau în zilele de sărbătoare aveau ocazia de a realiza acest lucru.

În zilele de lucru ale săptămânii oamenii sunt preocupaţi să meargă la muncă deoarece salariile le asigură în mare măsură, cele necesare traiului. Tinerii, în general nu lucrează la oraş, dar la sate ei constituie o forţă de muncă însemnată în cadrul familiei. În ceea ce priveşte îmbrăcămintea şi încălţămintea oamenii din oraşe sunt mai bine dotaţi, deşi în 1938 în Tg Jiu la cele trei magazine de încălţăminte produsul de bază era opinca.

La oraş oamenii nu mai ţin atât de mult la tradiţie; în zilele de sărbătoare ei nu poartă costumele naţionale ca în lumea satelor. La sate a îmbrăca costumul naţional în zilele de sărbătoare sau în alte ocazii era aproape o obligaţie. Viaţa oamenilor atât în mediul rural cât şi în mediul urban se desfăşoară după un anumit ritual; la sate se desfăşoară în funcţie de muncile specifice fiecărui anotimp. Iarna oamenii aveau mai mult timp la dispoziţie pentru a se întâlni şi a discuta diverse probleme.

În acelaşi timp viaţa omului de la sat era legată şi de marile evenimente petrecute în cursul vieţii sale: naşterea, nunta, înmormântarea. Oamenii respectă tradiţiile şi considera că viaţa lor ar decurge altfel dacă nu ar face aşa cum au făcut şi părinţii, bunicii şi străbunicii lor. Datoria părinţilor este de a-i învăţa pe copii respectul faţă de tradiţie, faţă de ceea ce se păstrează din generaţie în generaţie.

Pătrunderea unor, noutăţi" în viaţa lor este considerată nefastă, acestea fiind înlăturate cu orice preţ. În lumea oraşelor şi a târgurilor respectul faţă de tradiţie este mai mic, oamenii se adaptează mai repede unor situaţii noi. Momentele importante din viaţa omului (naşterea, nunta, înmormântarea) se petrec în mediul orăşenesc într-un cadru restrâns, participând doar membrii familiei şi prietenii apropiaţi.

În concluzie am putea spune că în lumea satelor schimbările sunt mai puţine decât la oraşe, oamenii respectând mai mult tradiţiile. Reforma agrară, reforma electorală deşi nu au schimbat prea mult viaţa oamenilor au adus totuşi elemente de noutate dând parcă un imbold pentru dezvoltare şi în acest mediu.

Lumea oraşelor este mai deschisă adaptându-se mai uşor noilor schimbări care se petrec în ţară şi în lume.

Prof. Dragomir Nicuţa

SFÂNTA CRUCE - SIMBOLUL CREŞTINĂTĂŢII

Din timpurile străvechi ale antichităţii crucea a fost un instrument de tortură, iar crucificarea era practicată de fenicieni, de cartaginezi şi mai târziu a fost practicată pe scară largă de romani. Numai sclavii, provincialii şi infractorii de teapa cea mai joasă erau crucificaţi, iar cetăţenii romani numai foarte rar. Crucificarea era cea mai cumplită condamnare la moarte, după cum relatează Sfânta Scriptură: "trupul lui să nu rămână peste noapte spânzurat de copac. Ci să-l îngropi tot în ziua aceia, căci blestemat este înaintea Domnului tot cel spânzurat pe lemn şi să nu spurci pământul tău pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-l dă moştenire" (Deut. 21, 23).

Acesta, se pare, era motivul pentru care romanii foloseau acest mod de execuţie, diferit în diverse părţi ale Imperiului Roman şi tot acesta se pare că a fost motivul pentru care fariseii şi saducheii ceruseră lui Pilat condamnarea lui Iisus la răstignire: "Când L-au văzut deci arhiereii şi slujitorii au strigat: Răstigneşte-l! Răstigneşte-L!" (În. 19, 6), pentru ca El să rămână în memoria poporului ca un blestemat. Dar lucrurile nu au ieşit conforme cu planul lor ci cu planul lui Dumnezeu şi aşa, tocmai prin această "spânzurare pe lemn", s-a împlinit Scriptura, piatra pe care o nesocotiseră ziditorii a ajuns în capul unghiului. Crucea a ajuns cel dintâi obiect sfânt al creştinilor, fiind sfinţită de sângele şi trupul Mântuitorului, care a suferit şi a murit pe ea pentru salvarea noastră.

Interesul scriitorilor Noului Testament faţă de cruce nu este arheologic său istoric, ci Hristologic. Ei sunt preocupaţi de semnificaţia soteriologică a ceea ce s-a întâmplat o dată pentru totdeauna în moartea lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pe cruce. Din punct de vedere teologic, cuvântul "cruce" a fost folosit ca o descriere sumară a Evangheliei mântuirii, că Mântuitorul Hristos "a murit pentru păcatele noastre". Astfel "propovăduirea Evangheliei" este "cuvântul crucii", "predicarea lui Hristos cel crucificat" (1 Cor. 1:17).

Crucea este unul din cele dintâi simboluri creştine reprezentând patimă şi moartea prin răstignire a lui Iisus Hristos. Identificată de la început ca fiind "semnul Fiului omului" (Matei 24, 30) şi stindardul Bisericii (Îs. 5, 26). Crucea devine calea de a urma pe Iisus din Nazaret, Împăratul răstignit (Macabei 8, 34-35). De-a lungul veacului, martirii au arătat că nu există experienţă a Împărăţiei lui Dumnezeu fără Cruce (Fapte 7, 55-56), aşa cum pentru Sfântul Ignatie, Biserica îşi are rădăcina în lemnul Crucii, creştinii fiind ramurile acesteia.

Crucea este inerentă întrupării răscumpărătoare şi iubirii lui Dumnezeu faţă de om. Tradiţia răsăriteană n-a separat Crucea de Înviere şi tocmai de aceea n-a separat întruparea de îndumnezeire. Numai în lumina Învierii se vede realitatea tragică a Crucii şi a păcatului, dar şi puterea şi stăpânirea lui Dumnezeu. Învierea a dat Apostolilor adevăratul sens al Crucii, adâncimea sacrificiului, dar şi măreţia iertării şi iubirii divine. De aceia Crucea este o piatră de poticnire pentru necredincioşi (1 Cor. 1, 20-23).

În credinţa ortodoxă, cinstirea Crucii este nedespărţită de laudă Învierii: "Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o mărim". Pe de altă parte Crucea descoperă starea de păcat a lumii şi responsabilitatea omului pentru organizarea infernală a lumii şi veacului acestuia.

Lucrare întocmită de prof. Geica Steluță

SIMBOLISTICA SALCIEI DE FLORII

Sărbătoarea intrării lui Hristos în Ierusalim este cunoscută în popor sub denumirea de Florii. Biserica vede în această sărbătoare înaintarea lui Hristos spre jertfă pe cruce. După un obicei străvechi în Duminica Floriilor se aduc în biserici ramuri de salcie. Acestea sunt binecuvântate şi împărţite credincioşilor, în amintirea ramurilor de finic şi de măslin, cu care mulţimile au întâmpinat pe Hristos la intrarea Sa în Ierusalim. Noi le purtăm în mâini ca semn al biruinţei împotriva morţii. Prin particularităţile sale naturale, salcia a atras, încă din cele mai vechi timpuri, atenţia oamenilor. Întrucât creşte doar în locurile abundente în apă ea a fost considerată ca fiind "o adevărată plantă de apă" sau "iubitoare de apă". Dar ceea ce a uimit mai mult a fost puterea ei aproape indestructibilă de creştere şi regenerare, fără nici un ajutor din partea omului. Însăşi denumirea ei a fost dedusă, mai întâi de greci şi de romani, din această realitate extraordinară de creştere pe care o are salcia.

Dar salcia a atras nu numai prin această

particularitate. Astfel, în tradiția greacă antică, alături de plop, ea umbrește intrarea în temuta împărăție a morții, stăpânită de nemilosul Pluto și de crâncena zeiță Persefona.

Salcia –simbol al fecioriei

De Thesmophoria, o sărbătoare legată de cultul lui Demeter și Core, femeile își făceau un pat din ramuri de salcie pe care stăteau în tot timpul sărbătorii. Salcia fiind considerată un copac ce-și distruge rodul (ea își leapădă florile înainte ca rodul să se lege), actul pe care îl făceau femeile în acea zi putea fi tradus ca o dăruire spre o viață de castitate.

Salcia – plantă menită să asigure sterilitatea

Având în vedere că salcia este un copac distrugător de rod, este considerată ca fiind plantă ce asigură sterilitatea. În textile antice întâlnim în acest sens afirmații de genul:" luați flori de sălcie, frecați-le în apă și beți amestecul. Acesta va suprima orice poftă amoroasă și le va face pe femei sterile".

Salcia în Vechiul Testament

În Vechiul Testament, salcia este întâlnită pentru prima dată în timpul sărbătorii corturilor, sărbătoare care amintește de eliberarea evreilor din Egipt:" În ziua întâi să luați ramuri de copaci frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci cu frunze late și salcii de râu și să vă veseliți înaintea Domnului Dumnezeului vostru" (Levitic 23, 40). În cadrul acestei sărbători, salcia este un simbol al bucuriei și al vieții. Însă, în Psalmul 136, în care este descrisă disperarea evreilor aflați în robia babilonică:" La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion. În sălcii, în mijlocul lor am atârnat harpele noastre" (1-2), salcia devine aici simbolul neputinței și al disperării. Astfel, și în Vechiul Testament salcia își păstrează dualismul ei simbolic: viața și moartea.

Salcia în creștinism (Floriile)

În gândirea creștină, simbolismul salciei este întâlnit pentru prima dată în scrierile Pastorului Hermas. Aici martirii sunt numiți" ramuri de salcie purtătoare de rod" ale copacului divin, care este Hristos. Cu alte cuvinte cei care și-au dăruit viața lui Hristos, nu au rămas în moarte, ci au biruit-o prin Hristos. Salcia, în scrierile unor Sfinți Părinți, o reprezintă pe Fecioara Maria. Aceasta deși alege fecioria, deci viața fără rod, naște pe Hristos. În concluzie, trebuie să înțelegem că folosirea salciei în cult nu este expresia acomodării Bisericii la mediu. Dimpotrivă, folosirea salciei în cult își are bogăția sa în viața rituală a Bisericii.

Salcia în credința populară

În popor există credința că cei care nu pot ajunge la biserică, în special din motive de sănătate, trebuie să fie loviți cu aceste ramuri de salcie binecuvântate, strigându-se în mod repetat:" Ieși, boală, întoarce-te sănătate!", cântându-se apoi:" Nu sunt eu cel care te lovește/Ramură de salcie te lovește/Nu tu ești în suferință/Ramura este cea care suferă/În curând va fi Paștele".

Modul în care această ramură de salcie se păstrează în gospodărie, este diferit de la o zonă la alta. În Moldova și în Bucovina există credința că salcia să nu fie adusă în casă. Ea se pune întotdeauna afară la streașina casei. Însă, în Muntenia și Oltenia, ramurile de salcie se pun la icoane.

În literatura folclorică românească există multe legende despre salcie. În una din ele se spune că Fecioara Maria auzind de răstignirea lui Hristos, a plecat să-L caute. Ajungând la malul unui râu s-a rugat de o broască să o treacă dincolo, dar aceasta nu a vrut spunându-I că și ea a avut trei copii care au fost omorâți de roată unei căruțe și nu a mai plâns după ei. Atunci Fecioara Maria a blestemat-o să se usuce, dar să nu putrezească niciodată. Așa a ajuns la sălcie, cea care și-a făcut ramurile punte pentru a o ajuta pe aceasta să treacă râul. În acel moment a binecuvântat-o ca niciodată să nu ardă și să se înmulțească oriunde sar așeza.

Prof. Înv. primar Staicu Ionela-Denisa

SIMBOLURI PASCALE

Cea mai mare sărbătoare a creştinilor, Învierea Domnului, este prilejul, pentru români, de a trăi clipe de bucurie sfântă, dar şi de a sărbători în cadrul comunităţii.

Paştele, cum denumesc românii sărbătoarea Învierii, îşi are etimologia în cuvântul ebraic "pesah" - trecere. Paştele evreilor marca trecerea poporului ales prin Marea Roşie, din robia Egiptului, în pământul făgăduinţei, Canaan. Paştele creştinilor este, în primul rând, sărbătoarea Învierii Domnului, după al cărui model vor învia toţi creştinii.

Pe măsura răspândirii creştinismului, simbolurile şi evenimentele de primăvară au fost asociate cu Sărbătoarea Învierii. Iată ce ne duce imediat cu gândul la Paşte:

OUĂLE ROŞII

Oul, simbol al fecundităţii şi al formei aproape desăvârşite, este unul din cele mai vechi simboluri pascale din lume. Forma sa ovală înglobează picătura de ploaie şi seminţele, două elemente dătătoare de viaţă. Oul însuşi reprezintă viaţa şi reînnoirea naturii, cu atât mai mult cu cât păsările îşi depun ouăle în această perioadă, importanţa sa fiind amplificată de faptul că popoare precum perşii sau egiptenii au credinţa că viaţa a început de la un ou. La perşi, egipteni, greci şi gali oul era emblema universului, opera divinităţii supreme.

Era folosit şi de alte popoare, în ritualurile lor de sărbători. În antichitate, în Roma, China şi Grecia, ouăle se dăruiau ca şi cadouri de primăvară, iar în Evul Mediu membrii familiei regale dăruiau ouă învelite în foi de aur. Popoarele Asiei şi Europei, care serbau Anul Nou la echinocţiul de primăvară, ofereau în dar, prietenilor şi vecinilor, ouă roşii.

Acest obicei, mult practicat în Italia, Spania, Franţa, Rusia şi chiar în Persia, s-a transmis creştinilor de la păgâni. Şi romanii se zice că foloseau ouăle roşii la sărbătoarea lui Janus. La creştini se credea că el îl reprezintă pe Creator, care creează tot şi conţine în sine totul. La români este nelipsit în ultimele zile ale Postului Mare, fiind consumat de Paşte, după ce este sfinţit şi toată familia ciocneşte ouă. În dimineaţa primei zile de Paşte, e obiceiul, în Bucovina, de a te spăla cu ou roşu şi cu bani, ca să ai faţa roşie că oul şi să fii bogat tot anul.

Obiceiul vopsirii ouălor este încă practicat în Europa şi Asia, dar spre deosebire de alte regiuni, unde obiceiul chiar a dispărut, la noi a ajuns a fi o adevărată artă prin tehnică, materialele şi simbolistica folosite.

În folclor există diverse legende despre înroşirea ouălor, cea mai răspândită fiind cea conform căreia Maica Domnului, venind la fiul său, a aşezat coşul lângă cruce, acestea înroşindu-se cu sângele lui Iisus. Văzând ouăle roşii, Hristos a spus: "De acum înainte faceţi şi voi oua roşii întru aducere aminte de răstignirea mea". Roşul simbolizează pe de o parte focul, care purifică, precum şi sângele Domnulu, răstignit pentru mântuirea păcatelor omenirii.

Ouăle colorate în alte culori (galben, verde, albastru) vestesc bucuria primăverii. Cele colorate în negru simbolizează chinul şi durerea pe care le-a suferit Hristos pe cruce, dar, dacă vrem să vorbim despre arta populară în privinţa ornării ouălor de Paşte, trebuie să ne referim la încondeiatul ouălor. Ouăle închistrite sunt simbolul Mântuitorului, care a ieşit din mormânt şi a înviat, precum puiul din găoace. În Bucovina (şi nu numai) ele se numesc şi "ouă muncite", dedicând strădania de a le face frumoase patimilor pe care le-a suferit Hristos pentru lume.

Tehnica diferă în funcţie de zonă, timp, creatorul popular. Cea mai răspândită şi mai renumită tradiţie a încondeiatului ouălor este în Bucovina. Mai întâi, aici se încondeiau ouă crude, apoi fierte, iar azi se închistresc ouă golite de conţinut. Instrumentul cu care se "scriu" ouăle se numeşte chişiţă (un vârf ascuţit de tablă de aramă, fixat într-o măciulie a unui băţ plat). Tehnică tradiţională spune că la încondeiat se mişcă oul, iar nu instrumentul. Acum se mai foloseşte şi peniţa, în cazul încondeierii ouălor cu tuş.

Tehnicile sunt diferite. Cea mai apropiată de tradiţie este încondeierea prin acoperirea succesivă cu ceară, apoi scufundarea oului în diferite băi de vopsea: întâi galben, apoi roşu, verde, albastru, negru.

În ornarea ouălor se folosesc motive geometrice, fitomorfe sau zoomorfe. Dintre ele amintim: romburi, triunghiuri, zig-zag-uri, puncte, frunza de stejar, bradul, floarea de măceş, grâul, coarnele berbecului, peştele, cerbul (coarnele cerbului), steaua magilor, cărarea (calea) rătăcită, cârligul ciobanului, crucea Paştelui etc. Mai nou se întâlnesc icoane pictate pe ouă sau în interiorul oului. Tot un motiv tradiţional îl constituie încondeierea cu încreţeli (motive ornamentale) de pe cămăşile populare.

Se mai întâlnesc şi alte motive: şarpele, grebla, furcă, ciuboţica cucului, horă, cloşca cu pui, coada rândunicii, laba gâştei, colţul porcului, strugurele, cireşica, floarea paştii, fierul plugului, cheptenul, frâul, ferestruica etc., prezente, mai nou, în zona Branului. Dar se mai încondeiază ouă şi în Vrancea, în Oltenia etc.

În ziua de azi se întâlnesc şi alte tehnici: încondeierea cu ceară colorată, cu ceară arsă, cu tuşuri etc. La urmă, ouălor li se dă luciu cu lac.

Ciocnitul ouălor reprezintă sacrificiul divinităţii pentru iertarea păcatelor şi se bazează pe reguli clare: bărbatul său persoana mai în vârstă rosteşte: «Hristos a înviat!» şi ciocneşte capul oului de cel al partenerului, care răspunde prin formula: «Adevărat a înviat!».

Tradiţia populară consideră oul roşu ca având puteri tămăduitoare şi de îndepărtare a răului, aducând sănătate,frumuseţe şi spor.

MIELUL

Mielul era deseori adus drept sacrificiu către Dumnezeu de către poporul evreu. Prin extrapolare, Iisus s-a sacrificat întru iertarea păcatelor omenirii. Astfel, creştinii au văzut în miel un simbol al Învierii şi multe sunt popoarele care servesc miel la masa de Paşte.

Cea mai veche rugăciune de binecuvântare a mieilor a apărut în secolul VII d.Hr., într-o mănăstire din Italia, iar în următoarea perioadă, obiceiul de a consuma miel la masa de Paşte a fost adoptat de către însuşi Papa. Utilizarea mielului s-a dezvoltat în timp, astfel că în prezent mielul apare pe masa pascală şi sub formă de fursecuri.

Totodată, se consideră aducătoare de noroc vederea unui miel, în special în această perioadă; diavolul poate lua

forma oricărui animal, mai puţin cea a unui miel, acesta fiind un simbol religios.

IEPURAŞUL

Iepuraşul, ca simbol al Paştelui şi mesager al cadourilor pentru copii, îşi are originea în Germania, unde e menţionat în cărţi încă din secolul al XVI-lea.

În dimineaţa de Paşte copiii aşteaptă cu nerăbdare cadourile iepuraşului care sunt în general ascunse prin casă sau grădină. Dacă iniţial era vorba de figurine de ciocolată reprezentând iepuraşi sau ouă de ciocolată oferite copiilor, încet-încet s-a adoptat ideea de a oferi cadouri tuturor celor dragi.

PASCĂ

Pasca este un cozonac rotund, din aluat dospit umplut cu brânză de vaci, stafide, smântână etc., care se mănâncă de obicei la Paşte de către creştinii ortodocşi. Faţa este împodobită cu aluat răsucit şi la mijloc se face o cruce. Conform tradiţiei, cojile ouălor folosite la pregătirea acesteia să fie aruncate într-o apă curgătoare, iar înainte să fie băgată la cuptor se rostesc cuvintele: «Cruce-n casă, /Cruce-n piatră, /Dumnezeu cu noi la masă, /Maica Precestă pe fereastră».

Povestea spune că Iisus, umblând cu Apostolii, a fost

APOSTOIU MONICA, cls. a V-a A

foarte bine primit de un om, care la plecare le-a dat şi pâine pentru drum, fără ca aceştia să bage de seamă. În timp ce mergeau, Apostolii l-au întrebat pe Iisus când cade Paştele, iar acesta le-a răspuns: «Când veţi găsi pâine de grâu în traistele voastre». De atunci femeile pregătesc pasca numai din făină curată de grâu, cernută printr-o sită deasă.

CRUCEA

Crucea este unul din cele mai vechi şi răspândite simboluri ale umanităţii, fiind asociat cu divinitatea încă de la apariţia primelor civilizaţii istorice. Aceasta a fost declarată simbol al creştinătăţii în anul 325 d.Hr. de către împăratul Constantin, în cadrul Consiliul de la Niceea.

Mântuitorul a restabilit echilibrul între Divinitate şi oameni prin jertfa sa pe cruce, a luat asupra sa toate nelegiuirile noastre, aşadar aceasta reprezintă un element al mântuirii fiinţei umane şi dovada nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu pentru creaţia sa.

Moartea pe cruce se desăvârşeşte prin Înviere, care a înnoit firea umană, definitivându-se astfel procesul de înnoire şi îndumnezeire a omului. În acest context, crucea însăşi are puterea de a produce Învierea, de a birui asupra răului şi morţii.

Între Înviere şi cruce există o legătură nevăzută, acestea completându-şi reciproc valorile simbolice.

OPREA DAMARIS, cls. a VII-a C

LUMÂNAREA DE ÎNVIERE

În noaptea Învierii credincioşii care merg la slujbă iau cu ei o lumânare. Aceasta este aprinsă la miezul nopţii de la preot, care îi îndeamnă să vină să ia lumină în timp ce cântă: “Hristos a înviat...” şi o ţin astfel aprinsă pe toată durata slujbei. După încheierea acesteia, fiecare om se întoarce cu lumină acasă.

Lumânarea este stinsă în grinda casei şi mulţi o păstrează tot timpul anului pentru a o aprinde în caz de primejdie sau în timpul furtunilor. Aceasta este simbolul suprem al Învierii, al biruinţei vieţii, luminii şi bunătăţii divine asupra a tot ceea ce este rău pe Pământ.

Prof. Înv. primar ISTRATIE LILIANA

DESPRE TEOREMA LUI PITAGORA

Deşi de numele lui Pitagora se leagă mari descoperiri din domeniul matematicii, cea mai cunoscută este teorema care poartă numele lui.

În Franţa şi unele regiuni ale Germaniei, în evul mediu, teorema lui Pitagora se numea "puntea măgarilor". La matematicienii Orientului, ea era cunoscută sub denumirea de "teorema miresei". Istoria este următoarea: în unele texte, cum ar fi "Elemente" a lui Euclides, această teoremă se numea "teorema nimfei", pentru asemănarea desenului cu o albină sau un fluture, ceea ce în limba greacă se numea "nimfă". Dar unele zeiţe, şi în general femeile tinere şi miresele, erau cunoscute la greci ca nimfe. La traducerea din limba greacă în cea arabă însă, nu s-a atras atenţie la desen, şi "nimfa" s-a transformat din "fluture" în "mireasă".

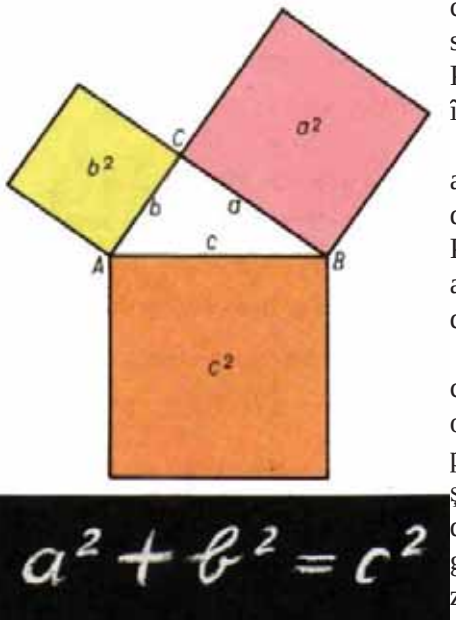
Se spune, desigur fiind numai legendă, că Pitagora, după ce a demonstrat celebra teoremă, a mulţumit zeilor, sacrificând 100 de boi. Dar există şi anumite contradicţii, deoarece Pythagoras a fost un vegetarian şi un adversar neîmpăcat al tăierii animalelor şi vărsării de sânge.

Teoremă lui Pitagora este în acelaşi timp şi una dintre teoremele cele mai demonstrate (poate teorema cu cele mai multe demonstraţii independente), şi una dintre cele mai uşor demonstrabile. The Pythagorean Proposition, o carte scrisă de Elisha Scott Loomis şi publicată (în câteva ediţii) în America, conţine 370 de demonstraţii, inclusiv una aparţinând fostului preşedinte american James Garfield.

Într-un triunghi dreptunghic, pătratul ipotenuzei este egal cu suma pătratelor catetelor.

Şi reciproca este adevărată:

Oricare ar fi trei numere pozitive a, b, c astfel încât $a^2 + b^2 = c^2$, există un triunghi cu lături de lungimi a, b, c, iar unghiul dintre laturile de lungimi a şi b va fi drept.

$$a^2+b^2=c^2$$

Deşi teorema se atribuie lui Pitagora, se ştie cu siguranţă că a fost cunoscută de mai toate civilizaţiile Pământului de-a lungul timpului: indienii antici, asiro-babilonieni, egiptenii antici, chinezii antici şi alţii. Subiectul acesta poate fi împărţit în trei: cunoaşterea tripletelor pitagoreice (seturi de câte trei numere întregi care reprezintă lungimile laturilor unui triunghi dreptunghic), cunoaşterea teoremei propriu-zise, şi cunoaşterea unei demonstraţii.

Tripletele pitagoreice sunt cunoscute de foarte mult timp, ele fiind folosite pentru construirea unui unghi drept în condiţii practice: o sfoară este marcată cu noduri aflate la anumite distanţe; formând din ea un triunghi (de exemplu de lături 3, 4 şi 5), acel triunghi va fi dreptunghic – metoda poate fi folosită de exemplu pentru a monta vertical catargul unui vas pe mare.

Monumente megalitice de acum 6000 de ani (în Egipt) sau 4500 de ani (în Insulele Britanice) conţin triunghiuri dreptunghice cu lături de lungimi numere întregi, dar aceasta nu înseamnă neapărat că cei care le-au construit cunoşteau teorema.

De asemenea, scrieri vechi din Regatul Mijlociu Egiptean şi din Mesopotamia menţionează triplete pitagoreice.

Sulba Sutra lui Baudhayana, scrisă în secolul 8 î.e.n. în India, conţine o listă de triplete pitagoreice descoperite algebric, un enunţ al teoremei, precum şi o demonstraţie pentru un triunghi dreptunghic isoscel.

Sulba Sutra lui Apastamba (circa 600 î.e.n.) conţine o demonstraţie numerică a cazului general, calculând arii. Unii cercetători susţin că de aici s-ar fi putut inspira Pitagora, în timpul călătoriei sale în India.

Totuşi, atunci când autori cum ar fi Plutarh şi Cicero au vorbit despre teoremă ca fiind „a lui Pitagora", au făcut-o ca şi cum acesta era un lucru binecunoscut şi de necontestat.

În jurul anului 400 î.e.n., conform lui Proclus, Platon a dat o metodă de a determina triplete pitagoreice care combina algebra şi geometria. Există o infinitate de astfel de triplete, forma lor generală fiind $x=2uv$, $y=u^2-v^2$, $z=u^2+v^2$, unde u şi v sunt numere naturale oarecare, cu $u>v$. După aproximativ 100 de ani, Euclid a dat în cadrul lucrării Elemente prima demonstraţie axiomatică a teoremei.

Prof. Barb Diana

SUBIECTE EVALUARE NAŢIONALĂ
MATEMATICĂ

PARTEA I. Pe foaia de examen scrieţi numai rezultatele. (30 de puncte)

5p **1.** Rezultatul calculului $16:4+4$ este egal cu...

5p **2.** Într-o clasă sunt 8 fete şi 12 băieţi. Se alege un elev. Probabilitatea că elevul ales să fie băiat Este egală cu...

5p **3.** Numărul 1,75 transformat într-o fracţie ordinară ireductibilă este egal cu...

5p **4.** $\frac{3}{5}$ Din 25 kg este egal cu... kg.

5p **5.** Un paralelipiped dreptunghic are dimensiunile $a=4$ cm, $b=3$ Cm şi $c=2$ cm. Suma lungimilor tuturor muchiilor paralelipipedului dreptunghic este egală cu... cm.

5p **6.** Pătratul *ABCD* din *figura 1* reprezintă schiţa unu teren arabil. Punctul *O* este centrul cercului circumscris pătratului iar $OM \perp AD$. Dacă aria triunghiului *BOC* este egală cu 6 ha, atunci aria părţii Haşurate este egală cu... ha.

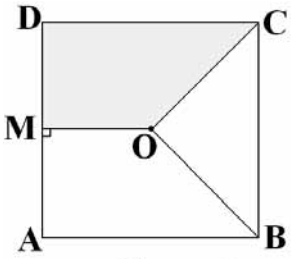

Figura 1

PARTEA a II-a. Pe foaia de examen scrieţi rezolvările complete. (30 de puncte)

5p **1.** Desenaţi, pe foaia de examen, o piramidă patrulateră regulată de vârf *V* şi bază *ABCD*.

5p **2**. Determinaţi perechile de numere naturale (*a*, *b*) pentru care are loc egalitatea $\frac{a-1}{2}=\frac{3}{b+1}$.

3. Irina spune că vârsta ei, a mamei şi a tatălui său sunt numere direct proporţionale cu numerele 2, 7 şi respectiv 8.

5p **a)** Dacă mama are 35 ani aflaţi vârsta Irinei şi a tatălui.

5p **b)** Peste câţi ani vârsta Irinei, a mamei şi a tatălui său vor fi numere direct proporţionale cu 5, 10 şi respectiv 11?

5p **4.** Arătaţi că numărul $n=\left(\sqrt{3}-\sqrt{2}+1\right)^2-\left(\sqrt{3}-\sqrt{2}\right)^2+2\cdot\left(\sqrt{2}-\sqrt{3}\right)$ este natural.

5p **5.** Calculaţi suma elementelor mulţimii $A=\left\{\ \overline{4ab}\in N \mid \overline{4ab}:45\ \right\}$.

PARTEA a III-a. Pe foaia de examen scrieţi rezolvările complete. (30 de puncte)

1. Desenul din *figura 2* reprezintă schiţa unui aranjament floral dintr-un parc. Patrulaterul *ABCD* este un romb cu *m* ($\sphericalangle BAD$) = 60° şi *AB* = $4\sqrt{3}$ m. În interiorul rombului este un cerc, astfel încât toate laturile rombului sunt tangente la cerc în punctele *M*, *N*, *P* şi *Q*.

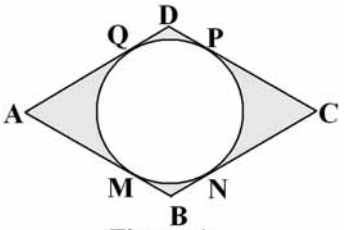

Figura 2

5p **a)** Aflaţi aria patrulaterului *ABCD*.

5p **b)** Arătaţi că aria porţiunii haşurate este egală cu $3\left(8\sqrt{3}-3\pi\right)$m^2.

5p **c)** Dacă raza cercului este egală cu 3 m, demonstraţi că perimetrul patrulaterului *MNPQ* este mai mic decât 16,5 m.

2. În *figură 3* este cubul *ABCDA'B'C'D'* cu $AB=4\sqrt{5}$ cm iar punctul *M* este mijlocul lui [*AA'*]

Şi punctul *N* este mijlocul lui [*CC'*].

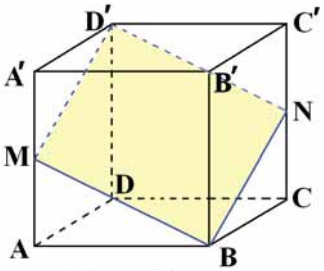

Figura 3

5p a) Demonstraţi că punctele *M*, *B*, *N* şi *D'* sunt coplanare.

5p b) Aflaţi perimetrul patrulaterului *MBND'*.

5p c) Arătaţi că aria patrulaterului *MBND'* este mai mică decât 100 cm^2.

Din oficiu se acordă 10 puncte.
Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul de lucru efectiv este de 2 ore.

SUCCES!

Prof. Barb Diana

Să știi mai multe, să fii mai bun!

Tabara de matematica "Matematica cu drag" 1-5 aprilie 2013, Deva

Cele mai importante obiective avute în **vedere sunt:**

- valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui participant pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă a sănătății și personalității;
- lărgirea orizontului de cultură generală și stimularea interesului pentru diferite domenii ale științei, artei, culturii, tehnicii;
- îndrumarea și dezvoltarea înclinațiilor individuale, a aptitudinilor și talentelor. Orientarea pentru pregătirea carierei;
- educarea unor înalte calități moral-cetățenești și estetice;

- integrarea în viața socială și formarea unui comportament civilizat;
- organizarea rațională a timpului liber, cât mai plăcut și util;
- formarea competențelor specifice unor domenii extrașcolare și definirea talentelor, aptitudinilor;
- crearea unor abilități și capacități necesare orientării în momentele de schimbare survenite în existența individuală și socială;
- completarea lacunelor activității instructiv-educative din cadrul strict al activităților școlare;
- reclădirea interioară a personalității pe o axă valorică altruistă.

Rezultate Concurs "Matematica cu drag" 05.04.2013 - DEVA

Nr. crt.	Nume si prenume	Cls.	Punctaj	Premiul
1.	Balan Sorana	4B	30	I
2.	Magureanu Andreea	4B	30	I
3.	Popescu Bianca	4B	30	I
4.	Sulea Alexandru	4B	30	I
5.	Tuliga Bianca	4B	30	I
6.	Curca Emilian	4B	27	II
7.	Negru Alexandra	4B	22	III
8.	Negru Robert	4B	17	Mentiune 1
9.	Danaricu Radu	4B	15	Mentiune 2
10.	Popescu Andreea	5A	24	I
11.	Beuran Patricia	5A	23	II

Nr. crt.	Nume si prenume	Cls.	Punctaj	Premiul
12.	Cojocaru Cristina	5A	20	III
13.	Draghescu Mihai	5A	19	Mentiune 1
14.	Isac Andrada	5A	18	Mentiune 2
15.	Agavriloaei Madalina	5A	15	Mentiune 3
16.	Preda Andreea	5A	15	Mentiune 3
17.	Cercel Radu	5A	5	
18.	Udrescu Vlad	6D	28	I
19.	Buzera Tiberiu	6D	22	II
20.	Noroc Andrei	6D	20	III
21.	Pungan George	6D	20	III
22.	Rostogolea Ionut	6D	6	

Prof. coordonator: GIORGI VICTORIA

CEI MAI FRUMOŞI ANI, COPILĂRIA

"Din fericire există pe lume COPILĂRIA". Este vârsta marilor superlative pe care le merită viaţa, vârsta celei mai pure sinceităţi, a celei mai depline libertăţi, vârsta viselor fără graniţă, vârsta care trăieşte prin flori şi se exprimă prin exclamaţii, vârsta în care toţi suntem frumoşi. Şi, dacă există copilărie, trebuie să existe dragoste. Oare există pe lume părinţi care să nu-şi fi iubit copiii?

De obicei, copiii spun că un nevoie de dragoste, securitate, laudă."Nimeni şi nimic nu te face mai fericit decât familia ta!".În cadrul familiei, copiii găsesc climatul necesar bunei creşteri. Grija părinţilor pentru pregătirea copiilor lor rezultă din faptul că-şi dau seama de exigenţele vieţii moderne. „Cei 7 ani de-acasă"- nu reprezintă o expresie depăşită, ci o necesitate. Familia este şcoala primelor emoţii; îi învaţă pe copii să fie fiinţe sensibile, capabile să-şi însuşească trăsăturile morale ale persoanei.

Poveştile, se zice, cresc într-o grădină fermecată. Cuibul poveştilor poartă numele de…copilărie. În fiecare poveste locuieşte şi câte o zână bună. În inimile lor calde, numai bucurii ştiu să adune. Ele alungă din jurul copiilor tristeţea; vorbele lor aduc mângâiere. Acestor zâne bune, copiii le dau câte un nume: mama, bunica. Cunoscându-şi bine familia, arborele ei genealogic, trecutul ei, copiii pot gândi şi simţi ca marele povestitor Ion Creangă: „Nu ştiu alţii cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul naşterii mele, la casa părintească din Humuleşti…parcă-mi saltă şi acum inima de bucurie şi, Doamne, frumos era pe atunci, căci şi părinţii, şi fraţii, şi surorile îmi erau sănătoşi, şi casa ne era îndestulată". Copiii sunt raţiunea de a fi a familiei. Fiecăruia îi este dată de natură măsura de minte pe care a fost dat s-o aibă. Educaţia poate să dezvolte puterile minţii existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.

Da, din fericire există pe lume copilăria- susur al tuturor izvoarelor de cristal, râs gingaş al răsăritului lunii, privire candidă şi adiere a dimineţilor care proclamă şi opresc gesturile negre ale inconştienţei, pulbere de aur şi diamant cu care vrea să se obişnuiască eternitatea. „Copilul nu este copil fiindcă este mic- el este copil ca să devină adult". Jocul "De-a familia", pe care l-am desfăşurat împreună cu elevii mei, este intens proiectiv şi prezintă foarte mare importanţă din cauză că familia este scena principală de viaţă a copilului şi totodată nucleul social în care se condensează şi reflectă în mod sensibil întreaga viaţă socială.

Prof. Tiu Minodora

CREATIVITATEA ELEVILOR

Şcoala Generală „Şf. Nicolae", Târgu Jiu

Obiectivul - cadru al actualei Programe de limba şi literatura română, elaborat din perspectiva formării de aptitudini şi competenţe, este producerea de mesaje orale şi scrise, prin asimilarea modelului comunicativ - funcţional.

Profesorul sintetizează noţiunile teoretice privind diferitele tipuri de compuneri şcolare, propune exerciţii inspirate din metodele activ-participative de învăţare a limbii române, tinzând să creeze un limbaj adecvat, competenţe lingvistice, deprinderea de structurare a mesajelor, de realizare a diferitelor tipuri de compuneri, de sesizare a elementelor distinctive în argumentarea unei specii literare sau în caracterizarea unui personaj literar, urmărind să dea senzaţia unei sarcini plăcute, uşor de îndeplinit, să genereze bucuria "creaţiei". În acelaşi timp, profesorul încearcă să completeze ideile existente deja în manuale reorganizându-le pentru elevul de gimnaziu.

Ora de compunere este cea mai importantă, dar şi cea mai complexă activitate şcolară, valorificând cunoştintele acumulate nu numai în orele de limba română, ci în toate celelalte activităţi, în ciclul primar, în orele de dirigenţie, istorie, geografie, educaţie civică, educaţie plastică, educaţie muzicală, în vizite la muzee, case memoriale, spectacole de teatru şi televiziune, lecturi literare suplimentare, în conversaţia din mediul familial. Oricâte cunoştinţe de limbă ai avea însă, consultarea dicţionarelor este activitatea cea mai temeinică în vederea dobândirii uşurinţei folosirii limbii, precizării sensurilor, a claritătii, a abilităţilor de exprimare.

Exerciţiile de compoziţie în şcoală sunt instrumente prin care spiritul se cultivă şi se rafinează. Indiscutabil, exerciţiile de compunere asigură însuşirea conştientă şi personal-creatoare a cunoştinţelor din aria tuturor obiectelor de învăţământ.

Limba română - ca primă disciplină fundamentală în cadrul sistemului instructiv-educativ al învăţământului românesc - are un rol primordial în formarea intelectuală şi morală a elevilor.

Profesorului de limba română îi revine sarcina de a contribui la perfecţionarea lecturii, la modernizarea muncii cu cartea. Elevii din clasele gimnaziale îşi însuşesc, în orele de limba şi literatura română, sub îndrumarea profesorului, unele tehnici eficace de lectură în măsură să accelereze întregul proces de învăţare, aşa cum sunt: citire lentă, citirea selectivă, citirea rapidă, lectura problematizată, lectura comentată, lectura dirijată, lectura liberă sau autodirijată. Folosind fişele ori un caiet pentru extrase şi adnotări, facem să treacă conţinutul cărţilor citite de elev nu numai prin ochi, ci şi prin mână. Mâna care scrie contribuie în mare măsură la fixarea ideilor şi la consemnarea informaţiilor. Elevii vor fi învăţaţi să grupeze fişele pe probleme, să le aranjeze în ordine şi să le păstreze în plicuri, pentru a fi folosite în diferite tipuri de compoziţii. Numai în acest fel ei nu vor pierde rodul lecturilor. În manualele alternative sunt date exemple de fişă- rezumat, fişă cu succesiunea ideilor şi fişă cu citate.

Compoziţiile, ţinând seama de prevederile curriculumului şcolar, de conţinutul manualelor alternative, prezintă un interes practic imediat, pe linia scopului esenţial urmărit: pregătirea elevilor pentru a se integra în activităţile didactice şi viaţa socială.

Bine concepute, organizate şi desfăşurate, orele de compunere conduc la cultivarea deprinderilor de a gândi, la dezvoltarea imaginaţiei (reproductive şi creatoare), a creativităţii şi nu în ultimul rând, la formarea obişnuinţei exprimării curente, spontane, fluente şi eficace calităţi cerute de viaţa socială modernă.

Prof. Morie Anamaria- Neli

Cunoaşterea lui Dumnezeu

Religia este, la nivel de discurs, expresia simbolică a unei încrederi în existenţa unei realităţi absolute (Sacrul, Supremul, Absolutul, Dumnezeul) de care omul ar depinde. Această încredere este credinţa. Ea permite omului să se orienteze în chestiunea marilor întrebări ale vieţii şi dă omului un sens existenţei sale care depăşeşte viaţa să biologică.

Cuvântul religie vine din limba latină, fie din re-legio (re-citire, referindu-se la repetarea scripturilor, după Cicero) fie din (re-ligio - a lega, a reconecta, a reface legătura cu Dumnezeu). Religia poate fi definită ca un sistem bazat pe încercările oamenilor de a explica universul şi fenomenele lui naturale, adesea implicând una sau mai multe zeităţi sau alte forţe supranaturale, sau ca un sistem de căutare a scopului său înţelesului vieţii. În mod obişnuit, religiile evoluează din/ către mitologie şi au drept caracteristici necesitatea credinţei şi un mod specific de a gândi şi a acţiona pe care credincioşii sunt îndemnaţi să le respecte.

Religiile creştine socotesc cuvântul „religie” că „legătura liberă şi conştientă a omului cu Dumnezeu”. Încă de la început, cunoaşterea a fost percepută ca un act înalt şi preţios de cucerire asupra oricărui obiect de cunoaştere căci a fost considerată frumuseţea înţelepciunii pusă în faptă şi fapta înţeleaptă. Deci omul nu ar putea trăi fără să cunoască realitatea înconjurătoare, văzută sau nevăzută, aceasta reprezentând un obiect al cunoaşterii. Omul însuşi este obiectul cunoaşterii pentru alţii, dar este în acelaşi timp şi obiectul propriei sale cunoaşteri. Realitatea din exterior, dar într-un anume fel şi din interiorul omului -Dumnezeu- a preocupat din totdeauna funcţia noastră cognitivă.

Cunoaşterea lui Dumnezeu este o invitaţie adresată prin Revelaţia Să, culminată în Fiul Său, Unul Născut: “aceasta este viaţa veşnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat şi pe Iisus Hristos pe care L-ai trimis.” (În. XVII, 3) Prin urmare, omul are datoria să-L cunoască pe Dumnezeu dar şi conştiinţa că pentru anumite căi de abordare, de obicei cele naturale El este necunoscut, dar pentru raţiunea iluminată de har, cunoaşterea lui Dumnezeu este posibilă, însă splendorile Sale rămân negrăite, deoarece Dumnezeu deşi este cognoscibil în energiile Sale şi în revelaţie, în Fiinţa Să Dumnezeu rămâne necunoscut deoarece pentru raţiunea umană care explică toate, El rămâne Taină cea necuprinsă care însă explică tot universul.

Unele religii consideră această cunoaştere ca nelimitată şi capabilă să răspundă tuturor întrebărilor; alţii văd cunoaşterea religioasă ca jucând un rol mai limitat, adeseori ca un complement la cunoaşterea obţinută prin observare fizică. Unii oameni religioşi consideră, că cunoaşterea religioasă obţinută în acest mod este absolută şi infailibilă. Impulsul cunoaşterii nu este condiţionat de nevoia de informaţie, ci de nevoia de mântuire sau de desăvârşire a omului.

De aceea, cunoaşterea lui Dumnezeu este un proces în care se implică activ Însuşi Dumnezeu, prin revelaţia naturală şi supranaturală. Din creaţie cunoaştem că Dumnezeu este Creatorul şi Proniatorul cerului şi al pământului iar prin împărtăşirea din energiile Sale îi atribuim o serie de însuşiri fără a-L reduce la una dintre acestea sau chiar la toate cuprinse la un loc, iar din Revelaţia Sa către noi recunoaştem cum fiinţează El: în Treime de Persoane. Prin urmare, prima cale a cunoaşterii lui Dumnezeu constă în conştientizarea revelaţiei divine. Dumnezeu se revelează pentru că “din iubirea Să” (I În. IV, 8) doreşte să ne mântuiască. Pe Dumnezeu Îl cunoaştem prin Revelaţie din partea lui Dumnezeu şi prin actul participativ-receptiv din partea omului.. De aceea, cunoaşterea Revelaţiei nu este o acceptare teoretică şi rigidă, ci este o cunoaştere relevată şi participativă unde comuniunea şi comunitatea au un rol foarte important.

Cîrţînă Alexandra, cls. a VII-a C,
participantă la Olimpiada de Religie, faza naţională, Cluj-Napoca, 1-5. Aprilie 2013
Profesor coordonator: Geică Steluţă

Discipolii lui Brâncuși

● *15 elevi de la clasa a V-a C au constituit o echipă ce s-a înscris la un concurs naţional la care participanţii trebuiau să demonstreze că au un comportament cât mai responsabil.*

„În căutarea lui Andrei” au pornit atunci „Discipolii lui Brâncuși”, îndrumați de doamna dirigintă, Liliana Ciochină. Ei s-au filmat lângă operele din oraș ale marelui sculptor şi au încercat să promoveze valorile noastre locale în cadrul concursului respectiv.

Competiţia a presupus realizarea unui filmuleţ de maxim 3 minute în care concurenţii să demonstreze că sunt nişte „Andrei responsabili”, lucru pe care colegii mei de clasă l-au reuşit de minune. Echipa acestora a fost compusă din Monia Bândea, Andrada Bâtoancă, Andreea Corşoreanu, Andrei Florica, Luciana Maftei, Alexandru Niculescu-Gîrdu, Vlad Păun, Cristina Petrică, Teodora Rîcoiu, Andreea Spătaru, Horia Spătaru, Ștefan Stan, Magdalena Stăniloiu, Raul Tunaru şi Sorin Văcăroiu. Toţi au putut fi văzuţi la adresa de internet http://www.incautarealuiandrei.ro/discipolii-lui-brancusi, unde au fost înscrise încă alte peste 400 de echipe, toate fiind în aşteptarea voturilor care să le asigure un sprijin cât mai mare pentru câştigarea competiţiei. Mulţumesc tuturor celor care au votat cu colegii mei!

Marin Daria Cristiana, cls. a V –a C

Primăvara, anotimp al speranţei şi luminii

A sosit primăvara, fiica cea mai tânără şi mai frumoasă a bătrânului an.Cu bagheta ei magică, trezeşte natura amorţită la viaţă. Peste tot e veselie şi agitaţie.

Soarele cald şi vesel îşi revarsă căldura-i mângâietoare peste plăpânzii ghiocei care-şi scot clopoţeii argintii de sub plapuma albă şi pufoasă de zăpadă. Mugurii copacilor plesnesc, iar din ei apare frunza crudă şi lucioasă.

Cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cerului ca o săgeată, prevestind şi ea sosirea primăverii. Din zăvoi, se aude fluieratul mierlei şi zumzetul harnicelor albine, care zboară din floare în floare, iar pe câmp, fluturii multicolori te vrăjesc cu dansul lor.

Pe pajiştea înverzită, mieii zburdă veseli printre florile înmiresmate.

Codrul răsună de cântecul voios al păsărelelor, iar animalele care tocmai s-au trezit din hibernare, se bucură de sosirea noului anotimp.

Primăvara a adus odată cu ea multă bucurie. Totul este ca un vis: păsări de tot felul cu ciripitul lor, florile de toate culorile care împrospătează natura, iarba cea proaspătă, izvorul cristalin, vântul dulce care adie uşor şi soarele care trimite oamenilor o rază de căldură şi de speranţă.

Cărăgui Diana-Nicoleta, cls. a IV-a A

Sărbătorile Primăverii

A venit primăvara cea mult aşteptată. Odată cu sosirea ei au venit şi pasarelele care ne încântă cu glasul lor frumos. Cerul este senin, iar soarele străluceşte grandios, că a pus iarna pe fugă. Rămurelele copacilor au început să înmugurească, astfel pădurile prind viaţă.Au înflorit primele flori ale primăverii: ghioceii albi, toporaşi violet şi zambile roz.

Primăvara, anotimp al celor mai gingaşe flori, alcătuieşte un buchet de sărbători. Una dintre ele este Ziua mamei şi a tuturor doamnelor, pe data de 8 Martie.

Apoi urmează sărbătorile creştine: Buna-vestire, Intrarea Domnului în Ierusalim sau Floriile, şi Învierea Domnului. În ziua de Sfintele Paşti oamenii se îmbracă frumos şi merg la Biserică, apoi ciocnesc ouă roşii.

Anotimpul meu preferat este primăvara pentru ca acesta învie natura ca printr-o minune.

Eleva Romanescu Ramona Valentina, cls. A III-a B

SEMNE DE PRIMĂVARĂ

Covorul argintiu de zăpadă a dispărut în lumina soarelui puternic, care ne da semne că va zăbovi mult timp pe la noi.

Ghioceii firavi îşi dau jos haină albă de omăt, păsările se întorc din ţările calde pentru a ne încânta cu glasul lor fermecător oferindu-ne un concert pe ale cărui ritmuri muzicale creşte, parcă, firul subţire al ierbii.

Vântul bate lin printre copacii din zăvoiul unde numai murmurul izvorului se aude.

Mogoș Larisa, cls. A V-a B

Rândunelele

Primăvara s-a întors pe meleagurile noastre. Odată cu ea, stoluri de păsări zboară aproape de cer spre locurile care aveau cuiburile anul trecut. Printre ele şi o mulţime de rândunele săgetează neobosite cerul. Din înaltul cerului ochesc locurile natale şi se îndreaptă cu o viteză ameţitoare spre pământ.

Obosite de drumul lung pe care l-au făcut din ţările calde se aşează pe gardurile oamenilor si pe pomii înmuguriţi. Se pun pe ciripit şi o ţin tot aşa o bucată de vreme. Se pare că discuta despre noile cuiburi pe care le vor construi în următoarele săptămâni. Ca la un semn, gălăgioasele rândunele se ridica şi zboară în grupuri pe deasupra câmpii. Sunt în căutarea unor paie şi crenguţe cu care să-şi ridice adăposturi spre a-şi creşte în siguranţă puii. Zidari iscusiţi, în următoarele săptămâni, rândunelele au transformat fără odihnă paiele uscate şi firişoarele de iarbă într-o construcţie solidă, casa lor. Printr-un meşteşug doar de ele ştiut, dar şi printr-o muncă asiduă au reuşit să-şi clădească cuibul. Acolo îşi vor creşte puişorii. Ce familie frumoasă vor fi!

Dorneanu Valentina, cls. a III-a B

Sosirea primăverii

Lună martie, luna lui mărţişor, este aici. Odată cu ea îşi face loc în calendar şi alungă, cu un potop de raze strălucitoare, frigul greu al iernii şi ultimele pete albe de zăpadă.

Pământul, umed după topirea zăpezilor, ajuta ghioceii mici şi plăpânzi să iasă la lumina aurie, ce scălda căpşorul gingaş al ghioceilor, transformându-i în clopoţei de argint. Lujerii verzui ai ghioceilor se ridica din pământ exact la timp spre a-şi îndrepta florile albe şi fragile spre înaltul cerului pentru a vedea stolurile de păsări, care brăzdează cerul. Grupuri mari de păsări vioaie umplu cerul de un albastru pur. Sunetele lor vesele, revederea plaiurilor natale, pe care le-au părăsit cu tristeţe toamna trecută, se aud până în depărtări.

Primele care ajung la noi, în ţară, sunt rândunelele. Obosite de atâta amar de drum, se aşează grăbite pe garduri, pe casele oamenilor, iar altele pe copacii deja înmuguriţi. După ce se odihnesc săgetează iarăşi văzduhul. Au ajuns, de aceea îşi cântă trilul ca o simfoniei a unui mare compozitor clasic. Acum zboară cu o ţintă exactă pentru a-şi reface cuiburile dărâmate de zăpadă nemiloasă a iernii şi de cumetrele nepoftite, vrăbiuţele.

Firişoare mici de iarbă îşi fac apariţia timide în jurul ghioceilor. Buimăcite de iarna lungă şi friguroasă învaţă cum din nou să crească şi să se îmbrace cu razele soarelui. Gaze încă adormite încep să mişune prin pământul reavăn parcă ţesut de firişoarele de iarbă. Animale mici şi mari se trezesc din hibernare şi ies la plimbare pentru a sărbători venirea primăverii.

Motivaţi de cerul limpede şi de temperaturi blânde, oamenii sting focul din vatră şi ies din case. Se îndreaptă spre câmpii pentru a lucre pământul, spre a-l face să rodească din nou.

Natura din ce în ce mai vie îl cheamă pe copil să-şi reia jocul în aer liber. Cu o dorinţă de viaţa cum numai primăvara ştie să producă, copiii zburdă pe plaiurile înverzite, culeg ghiocei, cânta şi se bucura împreună, că iarnă geroasă a plecat şi nu se întoarce curând.

Utescu Andreea Denișa, cls. a III-a B

O zi de primăvară

Într-o preafrumoasă zi de primăvară, pe o pajiște înverzită, unde parfumul florilor multicolore plutea în văzduh, a venit un băiat înalt, împreună cu un mieluț alb din turma tatălui său. Un soare arzător strălucea pe bolta albastră.

Pe la prânz, băiatului i s-a făcut somn, așa că s-a culcat la umbra unui stejar, uitând de mielușel.

Când s-a trezit, mielușelul nu mai era. S-a dus să-l caute în pădurice de lângă pajiște. Acolo l-a găsit într-un luminiș.

Văzându-l, l-a luat cu el și au plecat acasă. Băiatul era fericit că a găsit mielul, căci știa că dacă l-ar fi pierdut, tatăl său avea să-l pedepsească.

Cărăgui Diana-Nicoleta, cls. a IV-a A

SICHITIU CODRUȚ, cls. a V-a A

PRIMĂVARA

Vântul lin al primăverii a adus cu el culori albe, roz și verzi, care alcătuiesc haina cea nouă a naturii.

Animalele și gazele s-au trezit din somnul adânc, ce a durat atât de mult și au ieșit ca să admire dulcea și splendida mireasmă a florilor renăscute din fragilele semne ale primăverii.

Mogoș Larisa, cls. a V-a B

Vine primăvara

Și-a strâns Baba-Iarna cojoacele de omăt pe care le întinsese peste dealuri, peste câmpii și a plecat de pe meleagurile noastre.

Gingașii clopoței au început să anunțe veseli sosirea primăverii. În curând, câmpiile vor fi pictate cu capetele cochete și copilăroase ale florilor.

Fluturii înveseliți de adierea caldă a primăverii își desfac aripile înmuiate în culorile curcubeului. Peste tot se aude zumzetul albinelor harnice care colinda livezile imbrăcate în straie noi de sărbătoare umple întregul văzduh primăvăratec. Acum, aproape în fiecare zi, razele soarelui țes sub cerul de culoarea florii de miozot un covor de lumina și căldura.

Crângul freamătă de nerăbdare în așteptarea trilurilor melodioase ale micilor cântăreți plecați în țările cu mult soare. Săbiuțele fragede ale firelor de iarbă străpung curajoase covorul de frunze uscate ale pădurii, în timp ce surâsul izvoarelor vestește trezirea la viața a întregii naturi. Ici și colo, petece din haina de zăpadă a iernii se ascund de privirea neîndurătoare a soarelui.

Firele crude de iarbă care acoperă câmpiile sunt sărutate acum de boticurile catifelate ale zburdalnicilor mielușei.

Bine ai venit, Primăvara, anotimp al trezirii la viață și al speranței!

Elev Ștefan Maronidis, cls. A III-a C

Sosirea primăverii

A sosit primăvara, după o lungă iarnă friguroasă, cernând praful ei magic peste întreaga natură și trezind-o la viață.

Pe pajiștea verde ca smaraldul, zburdă mieii veseli. Soarele, Făt-Frumos de lumină, încălzește totul în jur. Iepurașii sar din loc în loc, plini de voioșie.Albinuțele hărnicuțele s-au pus pe treabă, după o iarnă lungă, adunând mierea din primele flori de primăvară, păpădiile galbene.Nici furnicuțele nu trândăvesc. Ele s-au și apucat să strângă provizii în mușuroi. Pete de culoare, fluturii diafani zboară din floare în floare și se bucură de lumina încălzitoare a soarelui.Copacilor le-au plesnit mugurii de bucurie că a venit în sfârșit, primăvara. Buburuzele, picături roșii între frunzele verzi ale copacilor, vestesc cu mândrie începutul primăverii.

MORCOAȘE GIULIA, cls. a I-a A

Și noi, copiii, suntem bucuroși că a sosit acest anotimp minunat, care ne cheamă afară, la joacă!

Petrică Claudiu-Florin, cls. a IV-a A

BINE-AI VENIT, FRUMOASĂ PRIMĂVARĂ!

A sosit primăvara.Razele soarelui îşi fac apariţia timid printre nori. Odată cu apariţia soarelui, natura se trezeşte la viaţă, iar ghioceii firavi îşi scot capul din zăpadă.

Păsărelele au prins a ciripi vesel, zburând voioase printre ramurile copacilor, care au început să înmugurească. Iarba a prins colţ fraged, iar pe pajiştea înverzită zburdă mieii cu canaf roşu în ureche, dând de veste că iarna a trecut şi primăvara a sosit.Odată cu venirea primăverii, ziua a crescut şi noaptea a scăzut.

La revedere, scumpă iarnă!

Bine-ai venit, frumoasă primăvară!

Oprea Denis-Petre, cls. a IV-a A

O ZI ÎN NATURĂ

Era o zi minunată de primăvară. M-am trezit dis-de-dimineaţă şi m-am dus în livada de pomi din grădina bunicilor, pentru a mă bucura de privelişte.

Acolo, păsările, fluturii şi albinele roiau în jurul meu, cucul canta neobosit în pădurea din apropiere. O adiere de vânt a venit peste mine şi a adus un miros de flori proaspete de corcoduş, ghiocei, toporaşi şi viorele.

De acolo, din livada vedeam dealul înverzit, unde viile şi copacii înmuguriţi îşi deschideau parcă aripile alb-roz, să poată zbura până la toamnă.

Aşa mi-am petrecut întreaga zi, contemplând natura fermecătoare, care, parcă mi-a furat sufletul.

Mogoș Larisa, cls. A V-a B

Bocănilă

Animalul meu preferat este un iepure pe care l-am numit Bocănilă, ca pe simpaticul prieten al lui Bambi, din desenele animate ale lui Walt Disney.

L-am observat cu multă atenţie în grădina casei. Are urechile lungi şi blege, iar corpul îi este acoperit cu blăniţă albă şi mătăsoasă, înviorată de două pete mici şi maronii. La spate se zăresc două picioare lungi şi subţiri, iar în faţă altele două mai scurte. Corpul lui Bocănilă se termină cu o codiţă mică, pufoasă şi jucăuşă. Picioarele lui au pernuţe mici, iar botul îl are roşu şi umed.

Bocănilă e fricos ca orice iepure şi leneş, dar tot îi place să ţopăie şi să ronţăie morcovi şi salate. Pentru că mănâncă mult şi nu are unde să alerge ca fraţii lui aflaţi în sălbăticie, iepurele meu este cam dolofan.

Bocănilă este animalul meu preferat, deoarece mă relaxează şi mă linişteşte, atunci când îl privesc.

Florescu Alexandru-Teodor, cls. a IV-a A

Pisica mea

Animalul meu preferat este Mieunica, pisica mea. Când doarme, o observ cu mare atenţie. Are blăniţa moale şi lucioasă ca mătasea, iar ochii sunt verzi, blânzi şi calzi. Năsucul este umed, iar mustăţile sunt lungi şi arcuite. Ea este foarte jucăuşă. Când face năzdrăvănii, nu pot să o cert, fiindcă vine la mine cu ochii ei mari şi blânzi, încât o iert îndată.

Ea este animalul meu preferat, fiindcă este blândă şi mă iubeşte foarte mult, cum şi eu o iubesc.

Breazu Imre Letiția- Maria, cls. a IV-a A

Delta Dunării-o lume de vis

Jurnal de călătorie

De cum pătrund în Delta Dunării,am impresia că am ajuns într-o lume de vis.La un moment dat, peisajul prinde viaţă. În stufăriş, mişună de colo-colo lăcuste, gândăcei şi broscuţe, care dau un adevărat concert, mai ales la lăsarea serii.

Graţioasele libelule zboară deasupra apei, ca nişte micuţe zâne din poveşti. Bărcile pescarilor plutesc pe întinderea albastră, oferind pete de culoare mirificului peisaj. Sălciile îşi scutură pletele în adierea vântului, ca nişte mlădioase mirese. Pelicanii şi lebedele plutesc pe apă, stând la taifas, ca bătrânii de la ţară.

Când am trecut pe lângă Pădurea Letea, am avut surpriza să văd caii sălbatici, trecând în galop ca fulgerul.

Memorând aceste imagini, las în urmă Delta Dunării, tărâm al luminii şi al culorii.

Bistriceanu Luca-Sebastian, cls. a IV-a A

Motanul meu, Tomiță

Animalul meu preferat este Tomiţă,motanul meu. Acesta îmi este şi cel mai bun prieten şi, de câte ori sunt trist, mă atinge cu lăbuţa pe creştet, plin de afecţiune. Când sunt răcit, mă păzeşte ca pe un frate mai mare.

Tomiţă are blana neagră, pufoasă şi are burtică. Blana lui este formată din două straturi, unul gri, celălalt, mai la suprafaţă, negru. Între pernuţele de la labe, are păr, iar coada lui este stufoasă, ca un pământuf.

Acesta doarme ziua, iar noaptea îi deranjează pe părinţii mei cu miorlăitul lui strident.

Este foarte pofticios, de aceea, uneori, când nu suntem atenţi, mai fură mâncarea de pe masă.

Pe Tomiţă îl consider un membru important al familiei noastre, pentru că el locuieşte cu noi de foarte mulţi ani şi a ştiut să se facă iubit prin felul lui de-a fi şi prin afecţiunea pe care ne-o poartă.

Bistriceanu Luca-Sebastian, cls. a IV-a A

La bunica

Era o zi frumoasă de primăvară.Pe cerul albastru ca peruzeaua, soarele arzător parcă era o minge de foc.

Pe pajiştea verde precum smaraldul, păştea un mieluţ alb şi jucăuş. Era mielul bunicii. Aceasta aştepta cu nerăbdare să vină nepotul ei. Era un băiat micuţ, de vreo patru-cinci anişori. Copilului îi plăceau florile galbene de păpădie, care erau peste tot. Când mergea la bunica, el nu mai voia să plece înapoi, la oraş. Deodată se auzi glasul lui subţirel şi plin de bucurie:

-Bunico, bunico! Am sosit! Ce mai faci?

-Bine, bine , dragul bunicii! Dar tu ce mai faci?

-Bine!

-Vrei să-ţi arăt ceva? îl întrebă bunica, zâmbind.

-Da, da, da! răspunse copilul bucuros.

Bunica merse şi luă o lădiţă de plastic. Acolo erau cinci puişori galbeni ca ceara.Băiatul zise:

-Bunico, ce frumoşi sunt!

-M-am gândit că o să-ţi placă!

-Te-ai gândit bine, bunico!

Mai stătură ce mai stătură, bunica se mai jucă puţin cu nepotul ei drag, dar până la urmă veni şi vremea somnului.

Toată lumea s-a întins liniştiţă în paturile calde şi au avut fel de fel de vise plăcute !

Vlădoiu Mălina, cls. a IV-a A

"Contemporan cu Veşnicia"

Poezia „Contemporan" scrisă de Vasile Voiculescu exprima o trăire sufletească aparte care ne dezvăluie credinţa cum ar trebui să fie, o matrice creştină cu ajutorul căreia ajungem unde ne dorim "Dar el mă suflă unde vreau s-ajung!" şi "contemporani cu Dumnezei" şi "contemporani cu Veşnicia".

O credinţă fără virtuţi este ca moară fără apă, deoarece virtutea ne face plăcuţi lui Dumnezeu, mulţumiţi în viaţa pământească şi fericiţi în viaţa viitoare. Aceasta reprezintă hrana sufletului care ne este necesară pentru mântuire.

"Chiar dacă eşti la infinit de mine. /Dar ştiu că eşti şi-Ţi cat Împărăţia, /Nu-mi mai trăiesc în van nimicnicia." Semnifică iubirea omului faţă de Dumnezeu de unde rezultă obligatoriu şi iubirea faţă de aproape deoarece "dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăşte mincinos este! Pentru că cel ce nu iubeşte pe fratele său pe care îl vede, cum poate să-L iubească pe Dumnezeu pe care nu-L vede!" (I În. IV, 18). Trebuie să ne iubim între noi, şi să-L iubim pe Dumnezeu aşa cum Iisus Hristos ne-a iubit pe noi, răstignindu-se pe cruce pentru mântuirea noastră, „Porunca Mea: să vă iubiţi unul pe altul, cum v-am iubit Eu pe voi." (În. XV, 9-12).

"Stepele vieţii" semnifică obstacolele care trebuie înfruntate pentru mântuire, pentru a arăta credinţa, iar expresia "contemporan cu Veşnicia" exprimă dorinţa oamenilor de a trăi veşnic alături de Dumnezeu.

Titlul "Contemporan" este alcătuit dintr-un substantive nearticulat ce pune în evidenţă apropierea creştinului de Dumnezeu prin înfăptuirea cererilor lăsate de Acesta. Ne mai dezvăluie dorinţa sau tinderea de a ajunge în Împărăţia Cerurilor unde ne aşteaptă fericirea şi veşnicia alături de Dumnezeu.

Interferenţa sacrului cu profanul, în opinia mea, reprezintă o combinaţie paradoxală la fel ca moartea considerată un partener al vieţii nu un duşman şi mormântul un loc de iubit nu un loc de blestemat.

În concluzie poezia "Contemporan" conţine învăţături pentru apropierea de Dumnezeu.

Eleva Firiza Ştefănia Mihaela, cls. A VII-a C

Oglinda Magică

Primăvara abia aştepta să-i vină rândul la Oglindă Magică a anotimpurilor, în faţa căreia stătea încă Baba Iarnă.

Părul blond ca spicele grâului îi acopereau Primăverii umerii dalbi şi delicaţi. Rochia ei avea o trenă lungă, pe care cele 12 zâne, Stolul bălai de îngeraşi" ai Primăverii, o duceau cu delicateţe.

Deodată, primăvara este înconjurată de o aură strălucitoare, simţind că a sosit timpul să preia stăpânirea tuturor ţinuturilor. Primăvara deschidea cu magia ei florile, pictându-le cu ajutorul unor culori calde, care te făceau să te simţi minunat.

Copacii, îngreunaţi de o mirifică inflorescenţa albă, îşi risipeau în aer înecătorul său parfum. Un alai de fluturi coloraţi coborau din mijlocul naturii.

Pajiştea verde ca smaraldul povestea un basm. Şovăitul fin al apei îmi gâdila auzul.

Soarele încrustat cu diamante îmi zâmbea.

Un tablou mai mirific nici că văzusem până atunci. Primăvara este ca un vis!

Peptan Adina cls. A VIII-a C

Pământul şi o parte din soare

Am început să aştept. Ceva mare şi verde se apropie.Pe Pământul care stă nemişcat, întunericul pune stăpânire. Fără îndoială, Pământul meu este un ţinut pustiu prin care un colţ de soare se roteşte ameţit căutând ceva, bucuros că e încă viu. Soarele, astrul inutil ce veghează întreg ţinutul şi ocroteşte îndrăgostiţii se pierde fără urmă. Zilele întunecate se înalţă şi apun ca nişte înfumurate baloane de săpun.

Oare, în vremea asta când eu visez mereu la iubitul meu soare, ce face Pământul?... Vibrează adânc şi liniştit şi nici nu bagi de seamă că Pământul aleargă dintr-un colţ în altul al galaxiei.

Un zgomot ciudat mă trezeşte în miezul nopţii. Ies afară. Ce să fie?! O bucată de Pământ căzuse pe aleea din faţa casei mele. Într-o secundă... altă bucată, şi alta, şi alta. Era Tom, un extraterestru prietenos din galaxia vecină care şlefuia Pământul... (cam ciudat). Prin negrul întuneric, privirea mea distrată îmi arată doi ochi mari, adânci şi... roz. Roz?! Hmm... mă întreb ce-o fi...

O extraterestră! Pământul, pentru mine uriaş, era chiar piatra de la inelul de logodnă al extraterestrei cu ochii roz cu care urma Tom să se căsătorească. Nu aveam ce să mai fac. Le-am urat multă fericire, iubire şi copii verzi (aşa cum îşi doreau) şi i-am rugat să mă anunţe ce fac cu inelul.

Novac Bianca-cls. a VIII-a C

Negruța

Negruţa este animalul meu preferat. Ea este o pisică micuţă şi gingaşă, cu blana moale ca mătasea şi ochi calzi şi blânzi.

Mi-am observat cu mare atenţie pisica, când dormea, pe acoperiş, la lumina şi căldura soarelui. Avea lăbuţe moi şi gheare ascuţite, mustăţi lungi şi urechiuşe drepte.

Ea este o pisică blândă, dar jucăuşă. Chiar dacă îmi zgârie perdelele şi face numai prostii, eu tot o iubesc.

Este animalul meu preferat, deoarece, are personalitate, este cea mai bună prietenă a mea şi mă iubeşte mult.

Cărăgui Diana-Nicoleta, cls. a IV-a A

Prima mea dragoste

Dragostea, un bibelou de porţelan, pe care îmi voi aminti mereu să îl şterg de praful magic al timpului, chiar dacă ştiu că nu va străluci ca la început.

Acum mult timp mi-am întâlnit prima mea dragoste, dar îmi amintesc ca şi cum ar fi fost ieri. A păşit încet pe aleea adormită şi parcă o voce din mine mi-a şoptit că el e alesul. Îmi doream să mă împiedic brusc, să cad în braţele lui... sau... sau măcar să mă salute. M-am uitat în ochii lui căprui, privirea lui era plină de inocenţă, dar îmi şoptea multe. Am simţit cum degetele lui îmi ating spatele, tricoul meu fiind singura graniţă dintre mine şi moarte. Eram acolo, captivă într-o îmbrăţişare mortală. Era o linişte pătrunzătoare, dar deodată băiatul cu privire fumurie şopteşte:

- Eu sunt Marian!

Wow... Marian... Ce nume frumos, mi-am spus eu în mintea mea. După o perioadă în care ne-am cunoscut mai bine, eu şi Marian am devenit de nedespărţit. Între noi era un strop de lumină, un strop de poezie şi restul nebunie. E ciudat cum unele vise devin realitate, chiar dacă la început ţi se par imposibile. Uneori o simplă joacă de copii poate deveni o iubire fără graniţe. Când eram împreună cu Marian nu-mi mai era frică de nimic şi cu fiecare cuvânt spus de el eram mai încrezătoare. Nu pot spune ce am simţit atunci, pentru că este imposibil să transpun în cuvinte acea fericire.

Cu el timpul se oprea în loc şi rămâneam doar noi doi, suspendaţi în timp. Speram că aşa să rămânem pentru totdeauna, două fantome care depind una de alta... dar nu a fost aşa. La început simţeam că între mine şi Marian

e chimie, dar apoi chimia a devenit un fel de matematică, căci el îmi creea mii de probleme. Totul a fost perfect până când altă fată a devenit importantă pentru Marian. Era groaznic.. am descoperit că dragostea adevărată se transformase într-o simplă amintire. A devenit şi mai dureros când am aflat că acea fată era prietena mea cea mai bună, Evelina. Bolnavă de atâta ură păşeam cu greu spre viitor. Oare mă simţeam fericită pentru că eram liberă sau pentru că tristeţea îmi învăluise inima şi mă făcea să halucinez?

Acum, în prezent, suntem doar amici. E frumos să ai lângă tine un prieten adevărat... dar mi-e dor de el altfel. Nu pot uita visul pe care l-am trăit împreună... doar trezirea din vis aş vrea s-o uit.

Novac Bianca-cls. a VIII-a C

TEIUL

O să-mi amintesc mereu, locul unde am copilărit, satul acela unde bunicii mei mă alintau cu şoapte dulci. Lângă casa bunicilor era un tei sfânt unde stăteam adesea cu bunicul. Simţeam o pace adâncă şi imediat mă cuprindea un somn lin. Cerul senin se întrezărea prin crengile copacului ce ne alinta simţurile cu mireasma lui. Îmi amintesc glasul melodios al bunicii şi obrajii trandafirii ce demonstrau că tocmai făcuse pâine caldă. Nu o să uit niciodată teiul ce a crescut odată cu mine şi care a ascultat toate poveştile bunicului.

Andreea Segărceanu din cls. a VI-a A

LOCUL ACELA...

Era pentru prima dată când mergeam în locurile acelea pline de culori şi de miresme. Colega mea îmi povestise adeseori despre locul unde copilărise într-un fel entuziast şi melancolic, provocându-mi curiozitate şi nerăbdarea de a vizita acele locuri. Când am ajuns acolo, puternica mireasmă a naturii ne-a răsfăţat simţurile. Mirosul de verde nu trecuse chiar dacă marea bogăţie a toamnei îşi făcuse apariţia. Esenţa sălbatică a pădurii parcă ne cerea paşii pe cărările ei. Era o forţă şi o frumuseţe a lumii pe care eu nu o mai văzusem, dar ştiam sigur că-mi place. Şesurile domoale ne alintau privirea şi ne chemau să ne îmbie cu miresmele lor. Din vârful lor am zărit oraşul ce alunecă repede. Dincolo de natură m-a cucerit marea de oameni, acele femei rumene în obrajii a căror existenţă purta amprenta uriaşului târg. Bătrânii de acolo aveau o vorbă dulce pentru fiecare trecător în parte.

Locul acela, un loc mirific, unde m-aş întoarce oricând pentru a revedea frumuseţile naturii.

Andreea Segărceanu din cls. a VI-a A

FLUTURAȘUL

Gingaş, cu aripioare poleite în culori vii, fluturele dă târcoale unui câmp multicolor, plin cu flori superbe. Bate rapid din aripioarele delicate, indecis asupra cărei flori să poposească. Într-un final alege o floare sângerie, bogată în petale, de pe care alunecă bobiţe de rouă. Se aşază pe corola mândră a florii şi soarbe cu nesaţ din roua pură a unei petale. După ce-şi potoleşte setea, rămâne nemişcat pentru o perioadă de timp. Se odihneşte sub razele calde ale soarelui blând. Dacă nu ai ştii că e real ai putea spune că întrega imagine este un tablou. Singurele care amintesc de faptul că imaginea din faţă este reală sunt razele soarelui. Acestea se joacă în coloritul aripilor fluturelui, după care se reîntorc în natură sub forma unui buchet de sclipiri.

Din depărtări se apropie un vânticel. Fluturele adormit printre dintr-o dată viaţă şi, profitând de pala de vânt, se ridică spre seninul cerului. Cu o artă desăvârşită, care l-ar face invidios pe orice acrobat, zboară schimbându-şi direcţia de mai multe ori într-o clipită. Se zbenguie plin de energie în aer, asemenea

STOICOIU SOFIA, cls. a II-a B

unui mieluşel pe imaş. Pare neobosit. Urcă şi coboară în înălţimi cu o repeziciune uimitoare. După care se lasă purtat de suflarea lină a vântului, alunecând prin aer ca o nălucă. De la depărtare pare o pană aflată la cheremul vântului.

La fel de subit cum a început, dansul fluturelui ia sfârşit. Bate atât de rapid din aripi încât coloritul aripilor devine un amestec de culoare şi lumină. Se îndepărtează discret, îndreptându-se spre linia orizontului.

Andreea Segărceanu din cls. a VI-a A

Aurel

Este vara. Vacanţa abia a început. Aurel şi-a făcut temele în timpul şcolii, aşa că avea toată vara liberă doar pentru... sine. Dar cum poate folosi timpul vacanţei atât de preţios, cât mai bine?

La cină, sora lui, Maria, i-a dat o idee: să meargă să-l viziteze pe unchiul Grigore şi pe vechii sai prietenii. Nerăbdător, Aurel îşi pregătise rucsacul pentru că ziua următoare, dis-de-dimineata deja va pleca.

În drum spre cabană dintre munţi, căci acolo locuia unchiul Grigore, Aurel se minună de frumuseţile pădurii. Mii şi mii de fluturi zburau neîncetat, iar păsările ciripeau necontenit.

Într-un sfârşit, Aurel ajunge la cabana. Unchiul Grigore era foarte încântat că nepotul său a venit pe la el. Însoţit de verişorii săi, Aurel a plecat la căsuţa din copac aflată în pădure.

S-au jucat ei ce s-au jucat şi la un moment dat au auzit un zgomot. După o tufă era Martinel, vechiul lor prieten. S-au bucurat de revedere, însă Martinel mai crescuse de anul trecut, dar tot jucăuş rămăsese. Spre seară s-au întors la cabana plini de bucurie, că pot repeta această zi toată vacant.

Eleva Bosoanca Maria, cls. A III-a C

Ghinionul lui Tomiță

Într-o zi, mama a uitat ușa deschisă. Deodată a intrat Tomiță, pisoiașul meu.

- Vrei să ne jucăm cu Tomiță, Teodora?

- Da, Dadi (Sofia)!

- Hai să mergem la baie, să-l spălăm și să-l îmbrăcăm cu hainele păpușilor. Zis și făcut.

Mama intră și ea, auzind atâta larmă.

- Surpriză! Spun eu.

Pe mama a apucat-o râsul. Nici n-a mai putut să ne certe.

Bietul pisoi s-a învățat minte! De atunci nu mai intră în casă, nu mai vrea să vadă baia.

Stoicoiu Sofia, cls. a II-a B

Martie

Calendarul de pe perete mi-a zâmbit și m-a anunțat că lună martie a sosit. Odată cu ea își face loc și primăvara.

Soarele cald mângâie natură cu razele sale luminoase, alungând definitiv iarna. Sub razele soarelui, ghioceii își desfac clopoțeii gingași și albi, răspândind în jur parfumul lor.

Natura din ce în ce mai vie îi îndeamnă pe copii să-și reia jocul în aer liber. Veselia primăverii este completată de bucuria mărțișorului și mai ales de 8 Martie, ziua dedicată mamei.

De 8 Martie i-am dat mamei un buchet de ghiocei, o felicitare și o îmbrățișare caldă.

Mama este cea care-mi călăuzește pașii în viață. Ea este singura care mă face să mă simt cea mai importantă persoană din viața ei.

În încheiere urez tuturor mamelor și doamnei învățătoare" La mulți ani!"

Cercel Andreea, cls. a II-a B

Într-o zi...

Era o zi de primăvară caldă, după multe zile ploioase. Eram nerăbdătoare să ajung la școală, deoarece în acea zi trebuia să aibă loc Târgul de Mărțișor. Muncisem mult împreună cu colegii mei de clasă și cu doamna învățătoare. Câteva mămici din clasă s-au oferit să ne ajute să facem lucruri frumoase: mărțișoare, flori de hârtie, rame foto, semne de carte.

Am avut o imensă bucurie, văzând că măsuța clasei noastre este cea mai vizitată și cea mai admirată. Am fost mândră că eu și prietenii mei am făcut cu mânuțele noastre niște lucruri atât de frumoase.

Am mai învățat în acea zi ceva ce nu voi uita niciodată: lucrurile mărunte și modeste pot valora uneori mai mult decât orice bogăție.

Gurgu Ilinca, cls. a II-a B

ÎNTÂLNIRE CU BUCLUC

La începutul toamnei mergeam cu bunicul meu să verificăm lanul de porumb. Pentru a ajunge acolo, trebuia să trecem o punte peste Gilort.

Coborând spre râu, am observat doi copii care se certau care să treacă primul puntea. La un moment dat, cei doi copii au început să se îmbrâncească pe punte. Din lupta celor doi, puntea a început să se miște și cei doi au căzut în apă. Bunicul meu a alergat și i-a ajutat să iasă pe mal.

Cei doi băieți erau Andrei și Marius, care din acea zi au devenit prieteni foarte buni. Au plecat acasă speriați, dar au învățat cum trebuie să se poarte data viitoare.

Iacobescu Daria, cls. a II-a B

Cea mai bună colegă

Cea mai bună colegă a mea este Ilinca.

Este o elevă cuminte, foarte silitoare și atentă. Își face tot timpul temele, este respectuoasă, vorbește cu toți colegii frumos, nu se ceartă niciodată cu ceilalți copii.

Cu mine Ilinca se poartă foarte frumos, mă ajută ori de câte ori am nevoie, îmi aduce aminte ce trebuie să fac pentru școală, pentru că sunt mai neatent și cam uituc.

Câteodată, după ce terminăm temele, stăm de vorbă și ne jucăm diferite jocuri.

Ilinca este o fetiță deosebită, pe care o admir foarte mult, o respect și aș vrea să fiu și eu ca ea.

Popa Damian, cls. a II-a B

Semnificația Paștelui

Paștele este cea mai importantă sărbătoare creștină prin care sărbătorim Învierea Domnului Iisus Hristos. La această sărbătoare toți creștinii merg la biserică îmbrăcați în haine de sărbătoare și cu ouă roșii încondeiate. Gospodinele pregătesc o serie de bunătăți, cum ar fi: friptură de miel, cozonac, drob și pască.

De asemenea, această sărbătoare reprezintă și momentul în care se reunește întreaga familie.

Zanfir Bianca-Maria, cls. I B

Susan Lucian, cls. I-a B

Bratiloveanu Andrei, cls. I-a B

Sfintele Paști

Sfintele Paști aduc mereu bucurie în sufletele oamenilor. Creștinii spun că Paștele este cea mai importantă sărbătoare, deoarece Iisus Hristos a murit pe cruce pentru iertarea păcatelor lor.

De Paști oamenii merg la biserică pentru a lua lumină, iar acasă desfășoară tot felul de activități: încondeiază ouă, pregătesc cozonacul și pasca, nelipsitele bunătăți de pe masa românilor.

De la Învierea Domnului și până la Înălțare, oamenii se vor saluta astfel:

” Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!”.

Tudor Daria-Andreea cls. I B

Povestea unui ou de Paște

Primăvara dă putere firului de iarbă să țâșnească din pământul generos, care l-a găzduit cu-atâta bunătate peste iarnă. Tot ea dă putere ghiocelului să străpungă frunzele căzute astă-toamnă sau chiar bucățile de gheață, să-și scoată căpșorul afară pentru a-și striga bucuria de a trăi. Exact așa s-a întâmplat și în această primăvară când în desișuri a albit floarea ghiocelului cu căpuțul de smarald și clopoțelul de argint. În fiecare an, de Paști, privesc apusul fermecător iar apoi natura pictează cerul cu stele care ard feeric transmițându-ne nouă căldura sufletească și liniștea.

Stăteam la masă, cu toată familia când de-odată am auzit dintr-o farfurie: “Nu mă ciocni, pentru că mă doare”. Am crezut că cineva face o glumă dar când i-am întrebat pe ceilalți mi-am dat seama că nu erau ei. După câteva minute am auzit iar “Numai tu mă poți auzi, ce mai stai? Ia-mă de lângă ei, parcă văd că cineva mă ridică și mă sparge”. Era un ou de Paște roșu căruia îi era tare frică să nu fie ciocnit odată cu semenii lui.

Peptan Adina, cls. a VIII-a C

Bratiloveanu Andrei, cls. I-a B

Pământul şi o parte din soare

Am început să aştept. Ceva mare şi verde se apropie. Pe Pământul care stă nemişcat, întunericul pune stăpânire. Fără îndoială, Pământul meu este un ţinut pustiu prin care un colţ de soare se roteşte ameţit căutând ceva, bucuros că e încă viu. Soarele, astrul inutil ce veghează întreg ţinutul şi ocroteşte îndrăgostiţii se pierde fără urmă. Zilele întunecate se înalţă şi apun ca nişte înfumurate baloane de săpun.

Oare, în vremea asta când eu visez mereu la iubitul meu soare, ce face Pământul?... Vibrează adânc şi liniştit şi nici nu bagi de seamă că Pământul aleargă dintr-un colţ în altul al galaxiei.

Un zgomot ciudat mă trezeşte în miezul nopţii. Ies afară. Ce să fie?! O bucată de Pământ căzuse pe aleea din faţa casei mele. Într-o secundă... altă bucată, şi alta, şi alta. Era Tom, un extraterestru prietenos din galaxia vecină care şlefuia Pământul... (cam ciudat). Prin negrul întuneric, privirea mea distrată îmi arată doi ochi mari, adânci şi... roz. Roz?! Hmm... mă întreb ce-o fi...

O extraterestră! Pământul, pentru mine uriaş, era chiar piatra de la inelul de logodnă al extraterestrei cu ochii roz cu care urma Tom să se căsătorească. Nu aveam ce să mai fac. Le-am urat multă fericire, iubire şi copii verzi (aşa cum îşi doreau) şi i-am rugat să mă anunţe ce fac cu inelul.

Eleva Novac Bianca, cls. a VIII-a C

Sărbătoare

Susan Lucian, cls. I-a B

Când păsările ciripesc voioase printre copacii încărcaţi de flori, când fluturii roiesc printre florile frumos mirositoare, când iepuraşii se veselesc prin lanurile verzi de grâu, este clar că a venit primăvara. Odată cu ea a venit şi cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii: Paştele. Răsuflul cald al primăverii ne-a adus zilele învierii, toată lumea e în sărbătoare şi în toate potirele arde o mireasmă subţire. Din toate ferestrele mii şi mii de Heruvimii fac cu mâna copiilor somnoroşi cu ocazia Învierii lui Iisus după toate cele pătimite. Cântarea în stihuri repetate din altar străbate tot văzduhul şi ici-colo vezi câte o bătrânica cu micul ei nepot de mână.

Copii, tineri sau chiar bătrâni, cu toţii aşteaptă cu căldură Paştele, fiind cea mai importantă sărbătoare, fiind închinată Învierii lui Iisus Hristos, cel care a biruit moartea.

La miezul nopţii este o tăcere sfântă peste tot oraşul, până un glas de clopot frământă tot ţinutul. Clopotul cel mare dă semnalul creând în noapte parcă o chemare războinica.

Apoi mii de sunete de clopot îşi amestecă armonia într-o ploaie de ecouri lungi. Primăvara răsună lung prin văzduhuri, iar ecoul îi răspunde blând: ‚Adevărat a Înviat!'. După ce vocile de clopot spun minunea lui Iisus, oamenii îşi aprind candela vegherii şi salută în mândre cânturi sărbătoarea Paştelui.

Eleva Novac Bianca,
cls. A VIII-a C

De Paşti

Când păsările ciripesc voioase printre copacii încărcaţi de flori, când fluturii roiesc printre florile frumos mirositoare, când iepuraşii se veselesc prin lanurile verzi de grâu, este clar că a venit primăvara. Odată cu ea a venit şi cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii: Paştele. Răsuflul cald al primăverii ne-a adus zilele învierii, toată lumea e în sărbătoare şi în toate potirele arde o mireasmă subţire. Din toate ferestrele mii şi mii de Heruvimii fac cu mâna copiilor voioşi cu ocazia Învierii lui Iisus după toate cele pătimite.

Eu stăteam la masa de Paşti cu familia mea, bucurându-mă de ouăle roşii pregătite de mama şi de celelalte bunătăţi. Nu era nimic neobişnuit când, deodată, aud dintr-o farfurie: “Nu mă ciocni, pentru că mă doare numai gândul”. Am crezut că mi s-a părut, până când aud din nou. Apoi m-am gândit că face cineva o glumă, dar când i-am întrebat pe ceilalţi dacă ei au spus, mi-am dat seama că nu era nici o glumă. După câteva minute aud: “Numai tu mă poţi auzi! “. Am încercat să ignor vocea şi să continui să mă bucur de masa cu familia. După cinci minute iar se aude vocea: “Bianca, ce mai stai? Ia-mă de lângă ăştia care vor să fie decojiţi mai repede, parcă văd că mă ridică cineva şi mă sparge. “. Mi-am dat seama cu greu şi cu o mare uimire că un ou vorbea de fapt cu mine. Am stat puţin să mă gândesc dacă e posibil, dar vocea m-a întrerupt zicând: “Haai. Ia-mă repede, te rog. “. Neştiind ce să fac, am luat oul cel roşu, l-am băgat în buzunar şi am fugit afară. Am rămas puţin să mă gândesc şi apoi am scos oul şi l-am întrebat:

- Chiar nu înţeleg de ce vorbeşti, sau de ce te aud, dar nu mai contează. Eu te-am salvat, dar înţelegi că până la urmă tot trebuie să te ciocnesc, nu?

- Eu vorbesc pentru că... e o poveste complicată. Îţi voi explica altă dată. Da, înţeleg că mă vei ciocni, dar vreau să o faci tu, nu altcineva, şi apoi vreau să mă dai cuiva care chiar are nevoie de mine.

- Deci acum pot să te ciocnesc?

- Nu, cum să faci asta? Abia am îmbrăcat hainele de sărbătoare. Lasă-mă puţin să mă bucur de razele soarelui. Poţi merge oriunde, dar ia-mă cu tine până eu îţi voi spune că sunt gata să fiu ciocnit.

Şi aşa am ajuns să îmi petrec ziua de Paşti cu un ou vorbitor... Am mers cu el la biserică, unde m-am rugat pentru familia, rudele, profesorii şi prietenii mei, în timp ce oul stătea cuminte în buzunar. În drum spre casă, oul mi-a mulţumit şi a spus că e gata să fie ciocnit. Am ciocnit oul cel roşu cu o doamnă întâlnită pe drum şi s-a spart. Apoi mergând în continuare spre casă, am întâlnit un om bolnav şi amărât şi mi-am adus aminte că oul a spus să îl dau cuiva care chiar are nevoie. Am realizat că bătrânul, fiind singur, s-ar bucura să i-l dau.. şi am făcut-o.

N-am să uit niciodată Paştele din anul acesta, a fost foarte special pentru mine.

Eleva Novac Bianca, cls. A VIII-a C

Picătura de ploaie

Privesc pe geam ploaia care nu are de gând să se mai oprească. Furtuna cucereşte pământul însetat, cuprinzându-l cu braţele sale. Natura se bucura, dându-ne mirosul de aer proaspăt cu miresme dulci de căpşuni, cireşe şi flori de şoc.

Picătura de ploaie ca o boabă de mărgăritar, născută din înaltul cerului a plecat într-o călătorie lungă. În drumul sau a cunoscut lumea, o lume nouă care o aştepta.

Picătura era curată şi străvezie ca lacrima unui izvor. Pluteşte uşor şi cade pe frunza zdrenţuită a unui copac care o absoarbe ca pe o licoare fermecată. Ameţită de gustul stropilor de ploaie, frunza şi-a schimbat haina într-un verde aprins.

Vântul o poartă din nou prin aer şi o aşează pe petalele unei flori roşii. O albină soarbe din ea, puţin câte puţin. Floarea avea un parfum atât de plăcut.

Deodată apare vestitul soare care-şi trimite sulitele de aur pe pământ, mângâie cu căldura lui picătura cristalină de ploaie care dispare. A murit. Călătoria ei a luat sfârşit.

Apostoiu Monica, cls. A V-a A

Puiul

Frigul sosise. Gerul era foarte puternic. Prepeliţa îşi învăţase puii să zboare, mai puţin pe puiul cel mare care, suferea rănit la aripa de o vreme.

Zilele treceau şi prepeliţă era gata să plece cu puii spre ţările calde.

Cu o durere sfâşietoare în suflet s-a uitat la puiul cel mare dar, a plecat cu fraţii săi fără a privii înapoi. Acesta s-a chinuit să zboare dar nu a reuşit. A căzut şi a rămas sub un copac. Nu a trecut mult timp şi ninsoarea a căzut. Puiul nu visa decât să-şi revadă familia, fraţii şi pe mama sa, prepeliţa. Stătea în frig, îngheţat, cu această speranţă în suflet.

Într-o zi, puiul a fost cuprins de un somn puternic. Ochii lui, ca nişte perle negre s-au închis pentru totdeauna.În jurul său a apărut o lumină albă, puternică şi mulţi îngerii. Nu după mult timp, unul l-a luat în braţe spunându-i că îl va duce într-un loc minunat. Odată ajuns acolo el nu a mai simţit nicio durere. A stat acolo ani buni, dar dorinţa sa de a-şi revedea familia nu se împlinise încă.

Mai târziu, a văzut o prepeliţă. Era chiar mama sa. Puiul nu mai fusese aşa de fericit niciodată. După ceva timp fraţii săi au ajuns şi ei acolo.În sfârşit dorinţa să devenise realitate, familia se reîntregise.

Atunci când pleci pentru totdeauna într-o altă lume nu trebuie să fii supărat, doar să te gândeşti la faptul că aici, pe pământ, nu este decât o parte din viaţă şi că în lumea cealaltă este viaţa veşnică unde, într-o bună zi vom ajunge cu toţii şi mai devreme sau mai târziu te vei revedea cu toţi cei dragi

Brandibur Alexandru, cls. a V-a A

CARTEA, PRIETENA MEA

a) „Citeşte! Numai citind mereu, creierul tău va deveni un laborator nesfârşit de idei şi imagini din care vei întocmi înţelesul şi filozofia vieţii.” (*Mihai Eminescu*)
b) „Deschide cartea ca să înveţi ce au gândit alţii; închide cartea ca să gândeşti tu însuţi.” (*proverb latin*)
c) „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris./ Încet gândită, gingaş cumpănită;
d) Eşti ca o floare anume înflorită.” (*Tudor Arghezi*)
e) „Iubeşte cartea, pentru că nicăieri nu se vorbeşte mai frumos, mai pe înţeles, ca în cărţi.” (*Maxim Gorki*)
f) „Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Şi, cum o atingi cu ochii şi cu mintea, sufletul ţi se deschide ca un prieten bun.” (*Maxim Gorki*)
g) „Nu este alta, şi mai frumoasă, şi mai de folos în viaţa omului zăbavă, decât cetitul cărţilor.” (*Miron Costin*)
h) „O, sfintele mele cărţi... pe care soarta prielnică mi le-a scos înainte, cât vă datorez că sunt om, că sunt om cu adevărat!” (*Nicolae Iorga*)

Isac Andrada, cls. a V-a A

Călătorie în trecut

Sunt sigur, dragi copii, că vreți să știți despre conducătorul Daciei, Decebal. El a luptat cu vitejie în primul război cu împăratul Traian între anii 101-102.

Decebal l-a obligat pe împăratul Traian să se retragă, dar Traian nu s-a lăsat. În anii 105-106 a început al doilea război. Cu toate că Decebal a luptat vitejește, a fost învins.

După aceea Dacia a devenit provincie romană. El este considerat regele erou al geto-dacilor.

Seclaman Andi-Ciprian,
cls. a III-a B

MIRACOLUL COPILARIEI

Ce pot spune eu despre copilărie...? A fost şi încă mai este una dintre cele mai preţuite comori pe care nimeni nu ţi-o poate lua din sufletul tău. Copilăria mea este cel mai important lucru pe care l-am primit în această viaţă.

Mă gândesc cum să mi-o trăiesc din plin, să o împart cu prietenii şi cu toată natura care îmi poate oferi adevărate jocuri felurite.

Nu voi sta în faţa ecranului luminos al calculatorului să mă joc, mă voi duce afară şi voi descoperi minunile ce mă poartă spre lumea viselor reale. Aici pot redescoperi ce este copilăria fără să mă gândesc la sfârşitul ei.În cele din urmă sfârşitul ei va veni: sufletul se va maturiza, zâmbetul de pe fata noastră va pieri. Dar de ce să vorbesc de ce va fi? Eu mă gândesc la prezent, la fericirea ce este în sufletul meu, la prietenii mei care mă aşteaptă afară să ne jucăm. Aştept să vină vacanta să ies la joacă, să uit de şcoală, de învăţat, de griji, de tot ce ne poartă cu gândul la lumea de mâine. Clipa aceasta nu o voi mai întâlni niciodată în această viaţă, în altă zi. Când oare am creat atâtea jocuri de care ne bucuram acum? Chiar dacă am foarte puţini ani de viaţa am învăţat să mă bucur dinadins de frumuseţea lucrurilor care mă înconjoară.

Acum copiii nu se mai bucura de copilărie. Poate dacă creşteau şi ei într-un sat cu flori şi parfumuri, copaci şi verdele nesfârşit, veselie şi gingăşie, şi-ar fi găsit şi ei fericirea sufletească.

Am copilărit într-un sat magic, iar în fiecare zi descopeream ceva nou. Am cei mai minunaţi prieteni din lume.Ne plac jocurile, distracţia şi tot ce este mai frumos trece cu splendoare prin ochii noştri de copii, luminându-ne chipul şi viaţa, bucurându-I pe cei din jur cu veselia noastră.

Consider că un copil are nevoie de prieteni pentru a găsi veselia, de sprijin pentru a o căuta şi de îndrumare pentru a se gândi la aceasta idee strălucită. Am auzit că mai târziu, peste ani, copilăria va deveni un vis frumos care începe cu” A fost odată...” dare u continui să fac tot ce pot ca ea să fie cât mai frumoasă.

Cocârlă Anca Mihaela , cls. a VII-a B

Ceasul cu Lala Band

E o dimineață însorită de aprilie. Vacanța de primăvară e pe sfârșite. E luni dimineața, iar săptămâna începe cu alarma ceasului meu cu Lala Band, care mă trezește de altfel în fiecare zi.

Fiecare obiect are o proprie poveste și de aceea am stat de multe ori să ma gândesc care este povestea acestui ceas, iar acum când am aflat-o aș vrea să v-o spun si vouă.

Totul începe în anul 1889, în Londra, lângă faimosul ceas Big-Ben, care este părintele tuturor ceasurilor, incluzându-l și pe al meu.

În turnul care ocroteste Big-Ben-ul se găsesc mii de ceasuri stricate, printre care a fost și al meu până când un domn l-a luat, l-a curățat și l-a așezat pe un raft lângă alte ceasuri de epocă. Acest domn, numit Mike era un colecionar.

Ceasul meu a zăcut pe acel raft mai bine de 50 de ani, apoi a fost luat de acolo si aruncat la un coș de gunoi atunci când Mike a murit.

De la un vânt puternic tomberonul în care se afla ceasul a fost răsturnat, iar acesta s-a rostogolit până când a picat într-un râu, iar după a ajuns în valurile mării. A plutit până când o fetită pe nume Anna, care se afla cu părinții într-o barcă pe mare l-a vazut și l-a luat.

A ajuns la ea acasă, în Paris, l-a curățat și l-a făcut să arate ca nou, iar apoi a decis sa i-l trimita verisoarei sale Alina, care locuia în România (ca sa fiu mai exactă - în Bucuresti).

Când Alina a văzut ceasul s-a bucurat foarte tare, l-a luat, l-a arătat părinților si a decis să-l personalizeze cu imaginea trupei sale favorite: Lala Band.

La un an dupa ce a personalizat ceasul, aceasta s-a plictisit de el și l-a vândut unui comerciant ambulant. Acesta a venit cu el în Târgu-Jiu și, printr-o întâmplare fericită a ajuns la tatăl meu la serviciu, iar acesta, știind cât de mult îmi doresc un asemenea ceas, mi l-a cumparat.

Seara, dupa ce a terminat programul la serviciu, tata ne-a chemat și pe mine și pe mama în bucătărie, spunându-ne că are o surpriză pentru mine. Mi-a dăruit o cutie, iar înăuntrul ei se afla ceasul. Am fost foarte fericită când l-am văzut, i-am mulțumit tatălui meu, am luat ceasul și l-am așezat pe o măsuță lângă patul meu, unde se află și astăzi.

Aceasta este povestea ceasului meu cu Lala Band. Sper că v-a placut!

Pisoiul năzdrăvan

Rareș a primit de ziua lui, cadou de la părinți, un acvariu. Este foarte încântat și are mereu grijă de peștisorul lui: să-i dea să mănânce, să schimbe apa. Tot din acea zi, pisoiul lui Rares este foarte interesat și el de ceea ce mișcă în acvariu. Mereu se plimbă în jurul lui, observă atent mișcările peștișorului.

Numai că pisoiul are un alt scop: acela de a vedea cam ce gust are pestisorul.

Într-una din zile, tot dând cu lăbuta în acvariu reușește să verse apa, dar vai! cade și acvariul pe podea și se sparge. Pisoiul reușeste să apuce peștisorul și este foarte încântat de fapta lui.

Numai ca Rareș, stăpânul lui, nu are aceeași părere și îl ceartă:

- Uite ce ai făcut din cauza lăcomiei tale! Ai spart acvariul și pestisorul meu a murit din cauza lipsei de apă! Ești un pisoi năzdrăvan și nu te mai iubesc!

Ilinca Gurgu, clasa a II-a B

Povestea broscuței

Ne aflăm la fabrica de jucării a lui Moş Crăciun. Elful Bob tocmai a terminat o jucărie. Are în mână cauciuc verde pe care l-a modelat în formă de broscuţă. A fost foarte atent la detalii: a făcut ochişorii cu negru, a tras o linie roşie în loc de buze, a pus o mânuţă pe burtica cea umflată si o mânuţă pe genunchi. A aşezat-o într-o cutie frumos colorată şi a pregătit-o pentru a fi dusă de Moş Crăciun la un copil cuminte.

În seara cea mare broscuţa s-a trezit sub bradul unei familii cu două fetiţe. Deodată a auzit o voce:

- Mamă, mamă! Vino să vedem dacă a venit Moş Crăciun!

Mama s-a aplecat spre broscuţă si a spus bucuroasă:

- I-a adus ceva și bebeluşei! E prima ei jucărie! O să-i spunem Oachi.

A doua zi broscuţa a fost bucuroasă atunci cand a văzut că a ajuns la un bebeluş de 4 luni, care se joacă cu ea cu mult drag.

Din acea zi, broscuţa noastră Oachi veghează fiecare somn al surioarei mele, iar atunci cand ea se trezeşte e mereu acolo și se joacă împreună.

Daria Iacobescu, clasa a II-a B

O randunica ne povesteste

A sosit primavara cu suvoaie de lumina aurie ce sparg norii intunecosi si cu miros de pamant umed. De sub zapada, si-a desprins din gluga lui cea verde capul un clopotel de argint alpecat catre pamantul de catifea. Este un ghiocel ce vine sa vesteasca cel dintai sosirea primaverii. Primavara a inverzit iarba, a trezit natura la viata, a adus bucurie in sufletele noastre si a presarat prin padure primii ghiocei. Pomii au inmugurit. Pasarile calotoare s-au intors din sudul insorit la vechile cuiburi, unde-si vor cloci ouale si vor scoate puii.

Admir peisajul minunat al primelor zile de primavara. Deodata, zaresc un stol de randunele ce zburau in de partare. Din el s-a desprins o randunica si s-a apropiat de fereastra casei unde locuiesc. A facut un mic popas pe creanga unui pom, ca si cand s-ar fi odihnit putin, dar in acelasi timp cauta din priviri ceva ce cunostea atat de bine. Mi-am amintit ca la scara blocului era de cativa ani un cuib de randunele. In fiecare an, ele se intorceau la acest cuib, bucurandu-se ca au ajuns acasa. Randunica s-a apropiat de fereastra, s-a asezat pe pervaz si a inceput sa bata cu ciocul in geam. Eram foarte mirata si emotionata. Am auzit un glas firav care spunea:

-Bine te-am gasit!

Am crezut ca este un vis, nu-mi venea sa cred ce se intampla...si minune...glasul continua:

-Eu sunt! Ma bucur ca m-am intors acasa! Vrei sa facem cunostinta?

-Da! i-am raspuns. Tu poti vorbi?

-Sigur, si as vrea sa ma cunosti. Te-am vazut si anul trecut. Eram mai mic si eu, nu eram decat un pui. Te cunosteam dupa glas, dupa pasi.

-Tu esti puisorul de randunica din cuibul de la scara blocului?

-Da! Si m-am intors dintr-o lunga si istovitoare calatorie, in minunata noastra tara, de care mi-a fost atat de dor!

-Povesteste-mi, te rog, despre tine, despre ce o sa face! Cuibul tau este cam stricat!

-Nici o grija!

-Vei pleca in alta parte?

-Nu! Noi randunelele suntem niste zidari foarte buni, ca si voi, oamenii. Asa ca voi repara cuibul si voi ramane aici.

-Cum poti s-o faci?

-Simplu, ma vor ajuta si prietenele mele, pentru ca trebuie sa-ti spun, spre deosebire de voi, oamenii, noi suntem niste pasari foarte unite, care stim sa ne ajutam la nevoie una pe alta.

-Randunica, povesteste-mi despre sudul insorit, despre voi! Va place acolo?

-Ca sa spun drept, mergem pe acele meleaguri numai ca aici este iarna si frig, iar noi nu mai gasim hrana si nu rezistam la frig. In sud este mereu soare si cald... Dar sufletele noastre raman tot aici, in binecuvantata noastra tara. Abia astept sa vina primavaraca sa ne putem intoarce acasa.

Iubim foarte mult aceste locuri unde ne-am nascut, ne iubim tara din toata inima. Ne este tare dor de tot ce lasam aici, iar mangaierea noastra este sa stim ca ne vom intoarce.

-Nu v-ati gandit sa ramaneti acolo?

-Nu! Niciodata nu ne vaom parasi tara! Aici e casa noastra.

Vorbea cu multa dragoste de tara si casa ei, dar oboseala o cuprinsese si randunica adormi cu capsorul ei firav sub aripioara.

“Doarme fericita ca a sosit acasa”..., gandi eu.

Preda Andreea,cls. a V-a A

Excursie a munte

A venit mult aşteptat vacanţă. Elevii clasei a II-a B s-au înscris pentru o excursie la munte, organizată de şcoala lor.

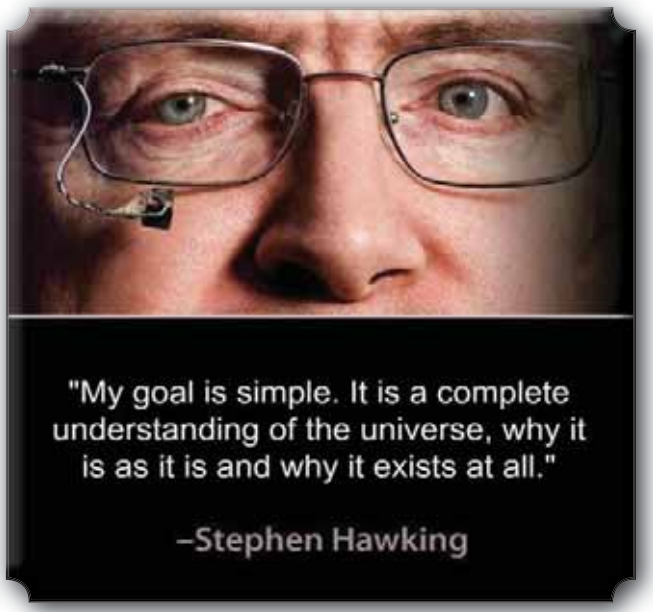
Luni dimineaţă, copiii echipaţi cu rucsacuri şi încălţăminte de munte erau gata pregătiţi pentru expediţia în mijlocul naturii. Ajunşi la destinaţie s-au încolonat şi au pornit bucuroşi pe cărare, prin pădurea de brazi. Copiii povesteau, spuneau glume.

Au ajuns într-o poieniţă cu flori. Ioana şi-a propus să culeagă un buchet mamei sale. Mihai şi Dănuţ au găsit un arici. Nu mai văzuseră vreunul până atunci. Am mai văzut apoi şi alte animale în pădure.

Excursia a fost pentru copii o mare relaxare şi o mare bucurie. Abia au aşteptat să povestească părinţilor ce au văzut.

Iacobescu Daria, cls. a II-a B

UNUL DINTRE CEI MAI MARI COSMOLOGI CONTEMPORANI

Stephen Hawking s-a născut la Oxford în Anglia pe data de 8 ianuarie 1942, în ziua când se împlineau trei sute de ani de la moartea lui Galileo Galilei. El este un fizician englez, teoretician al originii Universului şi unul dintre cei mai mari cosmologi contemporani, ceea ce explică tot ce este legat de spaţiul cosmic în cărţile publicate. A fost şi probabil încă mai este profesor de matematică la Universitatea Cambridge, deţinută cândva de Isaac Newton.

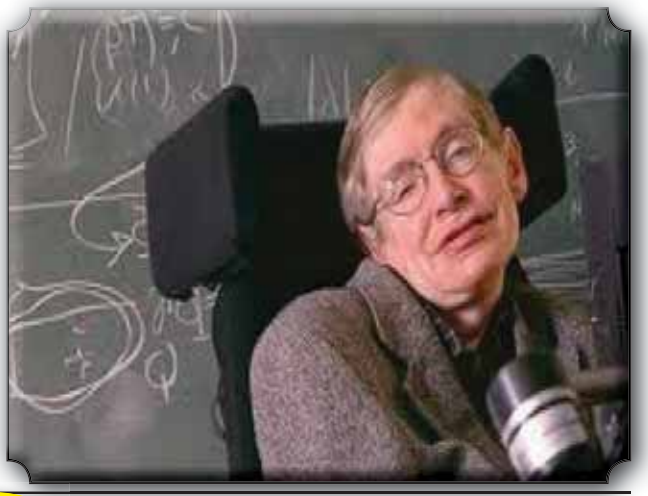
Hawking observă pentru prima dată o slăbiciune a muşchilor la douăzeci şi unu de ani. În urma unui control medical este diagnosticat cu o boală numită scleroză laterală amiotrofică, afecţiune cunoscută şi sub numele de maladia neuronilor motori. Doctorii spuneau că nu mai are nici măcar trei ani de trăit, dar el nu îşi pierde speranţa şi continuă să lucreze chiar dacă invaliditatea se agrava din ce în ce mai mult.

"*Nu am prea multe lucruri bune de spus despre scleroza laterală amiotrofică. Dar m-a învăţat să nu-mi fie milă de mine. Sunt alţii cărora le este mai rău decât mie. M-a învăţat să continui să fac tot ce-mi stă în puteri, chiar dacă sunt bolnav. Sunt mai fericit acum decât înainte să aflu că am boala asta*", susţine savantul.

În anul 1965 se căsătoreşte cu Jane Wilde (divorţând în 1990) şi are trei copii. Paralizia se agravează şi rămâne complet imobilizat, îşi pierde vocea şi este nevoit să comunice cu ajutorul unui computer sofisticat (special făcut pentru el) care poate fi controlat cu mişcări ale capului şi ale ochilor, la o viteză de cincisprezece cuvinte pe minut.

În ciuda dizabilităţilor îşi continuă activitatea didactică şi ştiinţifică.

Verboncu Bianca, cls. a VI-a C

De Florii

De Florii ne bucurăm,
Noi pe Domn îl aşteptăm.
Bucuria ne cuprinde,
Dumnezeu ne va surprinde.

La biserică noi mergem,
Sălciile verzi culegem,
Pe Domn ca să-l onorăm,
Cu laude l-aşteptăm.

Năstase Gheorghe-Bogdan,
cls. a IV-a A

Primăvară, trup de floare!

Primăvara, trup de floare,
Iat-o vine pe cărare,
Cu mijlocul de sulfină,
Ea sosește în grădină.

Mugurașii-au plesnit,
Codrul tot s-a dezmorţit,
Călătoarele-au sosit
Și le spunem: "Bun venit!"

Bălașea Sonia-Mihaela,
cls. a IV-a A

Dulce primăvară

Dulce primăvară, de când ai sosit,
Crengile copacilor au înmugurit.
Razele de soare îndată-au încălzit,
Aducând la viaţă pământul amorţit.

Păsările vesele zboară iar grăbite,
Pentru a-şi reface cuiburile golite.
Gâzele timide ies de peste tot,
Când soarele, pe cer, îşi face iarăşi loc.

Bistriceanu Luca-Sebastian,
cls. a IV-a A

Primăvara a sosit!

Primăvara a sosit,
Ghioceii-au înflorit.
Păsările au venit,
Crângul tot a înverzit.

Copacii au înflorit.
Păsările-au construit
Cuib din paie-împletit ,
Pentru puii ce-au venit.

Albinele au sosit,
Culeg mierea înroit..
Soarele-a întinerit
Stă pe cer înveselit.

Wichmann Maria,
cls. a IV-a A

Primăvara

Primăvara a sosit
Şi pe noi ne-a- nveselit.
Hai,copii, cu mic cu mare,
Să strigăm câte-o urare!

Pe câmpii sunt floricele,
Ghiocei şi viorele,
Hai să facem bucheţele,
Pentru ziua mamei mele!

Vlădoiu Mălina,
cls. a IV-a A

Primăvara vine-acum!

Primăvara a sosit!
Frunzele-au înverzit.
Cântăreţii sunt pe drum,
Primăvara vine-acum!

Câmpul iarăşi a-nverzit,
Păsările-au revenit,
Florile sunt colorate,
Noi le adunăm pe toate!

Băncilă Caesa,
cls. a IV-a A

Primăvara

Primăvara a venit,
Copacii-au înmugurit,
Iarba deasă-a înverzit,
Soarele a strălucit.

Mieii zburdă pe câmpii,
Afară sunt mulţi copii.
Păsările au sosit,
Eu sunt foarte fericit.

Păsările călătoare,
Se duc iar la cuibuşoare,
Iar codrul înmugurit,
Este plin de ciripit.

Niculescu Răducu-Mihai,
cls. a IV-a A

Primăvară dulce

Primăvară, dulce-anotimp,
Ai venit exact la timp.
Toţi copiii te iubesc,
Iar copacii-ntineresc.

Codrul a înmugurit
Şi e foarte fericit.
Ale sale păsărele
Ciripesc prin rămurele.

Niculescu Răducu-Mihai,
cls. a IV-a A

Paștele, cea mai sfântă sărbătoare

Toţi oamenii cu haine de sărbătoare
Aşteaptă ca Domnul să se pogoare,
Să sărbătorească împreună
Învierea sa în taină bună.

Căci azi e zi de sărbătoare
Toţi oamenii au onoare
Să vină la biserică, să-şi spună oful,
Ei ştiu: Dumnezeu le iartă totul.

Toţi copii aşteaptă-n pragul casei lor
Trăsura către pragul bisericilor.
Să meargă şi ei s-asculte
binecuvântarea,
Să ştie că azi e sărbătoarea!

Mare, mare sărbătoare în casa românului.
- Ridicaţi paharele cu vin roşu, acesta e sângele Domnului!
Mâncaţi din pâinea binecuvântată
Şi ştiţi că Dumnezeu mereu vă iartă."

Verboncu Bianca,
cls. a VI- a C

Fericirea este o virtute

Motto: fericiţi cei milostivi ca aceia se vor milui!"

Sunt şi eu un om
Ce-i drept, mai mic.
Dar credinţa vârsta n-are
Oricât ar fi omul de mare

Sunt un mic credincios
Şi acesta-I darul cel mai preţios.
Poate n-am bani, averi, îmbrăcăminte,
Însă sunt un copil foarte cuminte.

Oricât de mic eu aş fi
Ştiu că numai fiind fericit mă pot mântui!
Nu e ceva uşor să fi fericit
Atâta timp cât pe Aproapele-am iubit.

Fericirea consta numai în iubire,
Iubirea constă-n fericire.
Noi iubim pe Dumnezeu,
Şi El pe noi ne iubeşte
Aşa iubirea pe toţi ne fericeşte!
Grigore Luiza, cls a 7 A

Hristos, Lumina lumii

Dumnezeu, Lumina lumii
El pe toate le-a creat,
Şi spre stăpânire
Toate nouă ni le-a dat.

El pe om l-a aşezat,
În Rai spre a lui feerie,
Dar Adam n-a ascultat
Ce păcat, ce păcat!

Pentru a lumii mântuire,
Fiul lui s-a întrupat
Din Fecioara la-mplinire
Profeţiile s-au adeverit.

Purtat cu crucea-n spinare,
Spini pe cap, spre-ncoronare
Ei I-au pus,...
Dar, El a rămas supus.

Deşi nu purta vreo vină,
Pe cruce a fost răstignit,
Pe cap crudă cununa,
În mână un sceptru hâd.

Mama lui, Sfânta Fecioară,
De durere sfâşiată,
Lângă crucea Lui stătea,

Ouă fierte, înroşea şi plângea.
Tatăl S-a îndurat,
Suferinţa I-a curmat.
Trei zile-n mormânt a stat,
Şi-n a trei-a-nviat.

Sus în ceruri S-a urcat,
Cu slava S-a întronat,
Şi-a trimis Mângâietorul
Ca la Biserica ne e ajutorul.

Văduva Elena Bianca,
cls. a VIII-a A

FLORIILE

Primăvara a sosit
Şi cu toţi ne-am gândit
Ca Floriile-au sosit
Şi Domnul nostru Sfânt iubit,
Către Ierusalim a pornit

Buciu Gabriel,
cls. a VIII-a A

Viaţa unui şcolar

Dimineaţa când ne deşteptam,
Sărim din pat şi pe dinţi ne spălăm,
Apoi ne îmbrăcăm, ne aranjăm
La şcoală să plecăm.

Şcoala noastră-i cea mai bună,
Învăţatul merge strună,
Zilnic aflăm ceva nou,
Ne bucurăm că de-un cadou.

De la şcoală când venim,
Temele le pregătim.
După teme ne jucam
Până ne epuizam.

Apoi cina o servim,
Cu părinţii mai vorbim,
Temele le repetăm,
Şi mergem să ne culcăm.

Eremia Andreea Elena,
cls. a III-a C

Chemare

Veniţi boboci de floare
Sub scutul nostru părintesc,
Luaţi lumina binefăcătoare
Trebuitoarele neamului omenesc.

Noi vă iubim, vă îndrumăm
Pe drumul cel mai bun în viaţă,
Veniţi, veniţi că v-aşteptam
Cu drag, în orice dimineaţă.

Prin voi surâde orizontul
Nădejdii noastre de mai bine
Vino, deci, de ia lumină!
Nu ne ocoli, copile.

Eleva Ilie Madalina,
cls. A III-a C

Nu ești singur...

Omul nu e singur
Tatăl Sfânt îl vede,
Bunătăți El dăruiește
Celui care crede.

"Cereți și vi se va da"
Spune Dumnezeu,
Căci tot ce doriți bun
Pot să vă dau Eu.

Nu vă depărtați de mine
Căci Eu vă iubesc,
Locaș veșnic fericit
Iată pregătesc.

Eleva Ilie Mădălina,
cls. a III-a C

OPREA EVELIN, cls. a V-a C

Supărarea

Azi mămica m-a certat
Foarte rău m-am supărat.
Merg la tata și îi spun:
- Nu-i dau cadou nicicum
De 8 Martie, ziua ei,
Nu-i mai dau acei cercei
Și nici nu îi voi zâmbi
Să văd, ei cum îi va fi?
Tata sta și se gândește
Apoi blând el îmi șoptește:
- Mama ta te dojenește
Pentru că mult te iubește,
Vrea să fii om bun pe lume
Și să ai note mai bune.
- Of, tăticule, și tu,
Tot cu mama ții acu!...
Apoi stau și mă gândesc
Eu pe mama o iubesc,
Ea pe mine tot așa
Mi-a trecut supărarea.
Fug la mama și-i zâmbesc.
- Mama draga: te iubesc!

Alexandra Mutu Mihaela,
cls. a III-a C

Mamei...

Dragă mamă, te ador!
Și din sufletul meu mic
Îți doresc să ai în viață:
Multă, multă sănătate,
Să fii iubită-n toate.
De 8 Martie îți spun:
Te iubesc! Tu pentru mine ești
Precum o floare, un zâmbet,
O rază de soare.
În dar, eu îți aduc
Al primăverii ghiocel plăpând
Din dragoste pentru tine
Să îți aducă aminte mereu de mine.

Alexandra Mutu Mihaela,
cls. a III-a C

Dimineața

Mă trezesc de dimineață
Repede mă spăl pe față,
Îmi iau ghiozdănelul frumușel
Și la școală plec cu el.

Intru-n clasă, stau sfioasă,
Intră doamna profesoară
Și strigăm în gura mare:
Bună dimineața, doamna profesoară!

Andronic Nicoleta Lucia,
cls. a VI-a D

Primăvara a sosit

Primăvara a sosit,
Florile au înflorit,
Pasarele au sosit,
Soarele a strălucit.

Țara noastră s-a încălzit,
Lumea toată a venit,
Ghioceii s-au ivit,
Toate florile au înverzit.

Iarăși ziua s-a lungit
Și noaptea s-a mai micit
Pe câmp oamenii au ieșit.
Au o droaie de muncit.

Primăvara e veselie
Tot în jur e gălăgie
E frumos și aș vrea să fie:
Totdeauna o așa bucurie!

Rusta Robert,
cls. a III-a D

Visul

Într-o noapte înstelată
Mă visam pe-un colț de stea,
Cu-o chitară minunată
Încercând să cânt la ea...

Și priveam de sus spre lume
Și-ncercam să mă gândesc,
Cum s-o îmbunez mai bine
Și să nu mă întristez!

Mi se creiona o lume
Balada sinceră, curată,
Și-ncercăm să mi-o închipui
Cât este de minunată...

O grădină fermecată
Plină de îngeri și zâne,
Unde ființe minunate
Glăsuiau povesti divine!

Dar trezindu-mă din visul
Ce m-a amorțit ca ființa,
Am crezut de-atunci în râsul
Primăverii ca dorința!

Popovici Ștefan Vlad,
cls. A V-a A

Primăvara mea

Primăvara a venit
Cu copacii înfloriți,
Iar păsările s-au întors
Cu alaiul lor cu tot.

Acum ziua e mai mare,
Noaptea s-a mai micșorat,
Ghioceii s-au întors
Toporașii sunt în floare,
...
Vai, ce bucurie mare!

Olaru Mădălin,
cls. a III-a D

Vestitorii Primăverii

De sub stratul de zăpadă,
Scutură din clopoţel,
El, micuţul ghiocel.
Anunţând că-i primăvara.

Iarăşi a-nverzit câmpia
Şi berzele au sosit,
Câte-un păi, un fulg aşează,
În cuibarul regăsit.

La o straşină de casă,
Rândunelele lucrează,
Să-şi refacă vechea casă
Pentru puii ce-ar veni.

Satirbasa Alexandra,
cls. A III-a D

Bucurii de Primăvară

A revenit primăvara,
Se bucura toată ţara!
Când ne trezim dimineaţa
Mult mai dulce ne e viaţa.

Acum nu mai bate vântul
Şi se bucura pământul,
Rândunelele voioase
Îşi fac cuiburi pe la case.

Alte păsări călătoare
Încep prin codri să zboare,
Iar cântecul lor minunat
Se aude până-n sat.

Soarele pe cer se iveşte
Şi ce tare străluceşte
Noi, copiii îl iubim
Şi pe Dumnezeu slăvim.

Eleva Groza Irina,
cls. A III-a D

Natura, dar al Primăverii

A sosit primăvara,
Cu alai de ghiocei,
Primăvara-i tot ce vrei:
Sunt flori multe pe câmpii,
Cu miresme mii şi mii.

Ziua-i lungă, noaptea-i scurtă,
Apa-i limpede şi multă.
Gândăceii fericiţi,
Zboară foarte mulţumiţi
Şi ei ştiu că sunt iubiţi.

Toţi copii-s fericiţi,
Căci pomii vor fi-nfloriti!
Natura s-a regăsit
În al primăverii dar,
Ce bine-mi pare c-a sosit iar!

Robert Damian,
cls. a III-a D

Florile Primăverii

Zăpada s-a topit,
Primăvara a venit
Ghioceii au răsărit,
Gândăceii s-au trezit.
Soarele ne mângâie
Cu obrajii purpurii,
Copiii s-au dus în câmpie

Brânduşele să le adune.

Bunget Cynthia,
cls. a III-a D

Dar şi ghioceii ce răsar
Prin pădure de stejar
Aşteaptă să fie culeşi
La mame să-i dăruieşti.

Harsu Cristina,
cls. a III-a D

Primăvara e frumoasă
Viorelele s-au ivit,
Florile sunt parfumate.
Primăvara... Bun venit!

Munteanu Mihai,
cls. a III-a D

Noi culegem floricele:
Zambile şi lalele,
Apoi mergem în părculeţ
Să jucăm un joculeţ.

Stoica Ana Florina,
cls. a III-a D

Ziua mamei

Primăvara mult dorită,
Avenit frumos vestita,
Cu alai de ciocârlii
Şi cu multe bucurii.

Răsărind şi ghioceii,
Avenit şi mărţişorul.
Natura iar renaşte,
Încetul cu încetul.

O să vină "Ziua mamei"
Dăruindu-i floricele,
Şi cu-n mândru mărţişor
Îl pun în palma binişor.

Priporeanu Meda-Valentina,
cls. a III-a D

Alai de pasarele

Sosește primăvara
Cu alai de păsărele,
Care pornesc un concert
Drept în fața casei mele.

Giubegan Flavia Maria,
cls. a III-a D

Venit-a astăzi rândunică,
Sub streașina la cuibul drag.
Copilașii ies la joacă
Și bunicii ies în prag.

Giurma Ștefănia Maria,
cls. a III-a D

Soarele zâmbește iar,
Peste codrul secular.
Vrăbiuța zboară lin
Peste cuibul ei din pin.

Sorop Dorel Cristian,
cls. a III-a D

În răsărit și în zare
Se văd păsări călătoare,
Care vin de peste mare
La vecile lor cuibușoare.

Ladaru Marian Sebastian,
cls. a III-a D

Fluturașii

Sosește primăvara
Cu zeci de fluturași,
Ce zboară pe câmpie
Spre-al râului făgaș.

Giubegan Flavia Maria,
cls. a III-a D

Multicolorii fluturași
Plutesc printre mielușei,
Care rup din când în când,
Câte-un fir de iarbă crud.

Ionescu Alex,
cls. a III-a D

Ghioceii

Vestitorii primăverii,
Ghioceii sunt se știe!
Ei sunt primii care scot
Capul gol de la cutie.

Frasineanu Alberto Andrei,
cls. a III-a D

Ghiocelul a-nflorit,
Primăvara a sosit.
Cu alaiul ei de flori
Și cu carduri de cocori.

Sorop Dorel Cristian,
cls. a III-a D

Natura s-a dezmorțit,
Ghioceii au ieșit,
Gospodarii au ieșit,
Totul în jur e înverzit.

Rusta Maria Izabela,
cls. a III-a D

Mărțișor de floare

Pe ulița de la țară
Trec copii către școala,
Purtând fericiți în piept
Câte-un mărțișor șiret.

Munteanu Ana-Maria,
cls. a III-a D

Primăvara

Vine primăvara!
Ghioceii înfloresc.
Deasupra bolții adânci
Fazanii se-ncălzesc.

Mai la vale, pe coline,
Prin livezi adie vântul,
În acord de violine
Mângâie ușor pământul.

Gândăcei și fluturași
Vin pe rând, pe rând și ei
Îmbrăcați ca-n sărbători,
Mii de forme și culori.

Ea se joacă cu soarele
Și-ncălzeste ogoarele.
Iarna pleacă și îi spune:
- "Să faci numai lucruri bune!"

Râuț Raul Iulian,
cls. a III-a D

Lumină din lumină

Vino, mamă!
Vino, tată!
Cu toții se grăbesc,
Spre biserică pornesc
Lumină din lumină primesc!
Și se veselesc.
Nu-i zi mai fericită
Ca ziua cea de Paști;
Nu-i noapte mai sfințită
Ca noaptea cea de azi;
Și nici lumină nu-i,
Mai pură de atât!
Și nici o faptă nu-i
Ca sacrificiul Lui
Ce viața ne-a redat,
Iubirea ne-a arătat,
Lumină din lumină
Ne-a dat!

Popescu Adina,
cls. a VII-a C

Noaptea învierii

În noaptea aceasta sfântă
Și înstelată cum,
Noi nu am mai văzut
Pe acest pământ
Nu e voce mai blândă
Ca cea a vântului
Care vestește Învierea Domnului.
E noaptea cea mai pură,
Din toate câte sunt,
Și vremea cea mai sfântă
Pe tot acest pământ.
E zor de sărbătoare
Pentru cei creștini,
Cu toții laolaltă
Bunici și cu copii,
Lumină din lumină,
Noi astăzi primim,
Lumină din lumină
Noi astăzi dăruim.

Șerbănescu Laura,
cls. a VII-a C

Zi de sărbătoare

Se aud din depărtări,
Tainice frământări.
Se aud bătând de zor,
Clopote cu spor,
A-nviat natura,
Și păsări ciripesc,
Copiii se mândresc,
Și neîncetat zâmbesc.
E zi de sărbătoare!
Sunt sărbători pascale,
Cu toții cântă-n cor
Slăvindu-L pe Mântuitor.
Și merg spre Casa Lui
Fapta cinstindu-I,
Și îi mulțumesc,
Pentru acel gest,
Ce lumea a scăpat
De la vechiul păcat!

Porei Alexandra,
cls. A VII-a C

Parcă-i un vis...

Lumina ce-mi veghează
Sufletul tăcut
Îmi amintește iară
De lucrul cel mai Sfânt.

Un văl roșu aprins
Îmbracă mândrul glob,
Plăpând precum un vis
Ce-ți este ție rob.

Mii de clopoței
Îmi mângâie auzul,
Căci ei sunt mititei
Și-și știu de Paște rostul.

Acum parcă aruncă
Suflări de gheață cruntă,
Sfărâmă noaptea-n două,
Creând o lume nouă.

Un val mă poartă-n calea,
Mântuitorului și știu,
Din morți El vine-acuma
Cu-n gând ce parcă-i viu.

Ne vrea să-I fim alături,
Și luna s-o veghem
Căci ea ne vede pururi
La El când ne rugăm.

Iar vântul blând îmi poartă
Iubirea ce mi-e armă
Și Domnul îmi șoptește:
Parcă-I un vis, privește!

Manea Georgiană,
cls. a VII-a D

Iepurașul de Paște

Cu sfială-n ochi
Și-n pași,
A sosit un iepuraș.
Îmbrăcat în haină nouă
Și în brațe-un coș
Cu ouă.
Câte unul încetișor
Le așază binișor,
Printre firele de iarbă,

Dar încet,
Să nu se spargă.

Zorzon Antonio,
cls. I-a B

Natura ne zâmbește

A venit primăvara
Cu alaiul ei de flori.
Se așterne în toată țara
În mii de culori.
Fluturii zboară,
Păsările cânta,
Soarele strălucește
Și natura ne zâmbește.
Iese ursul din pădure
Să caute fragi și mure.
Vulpea dă târcoale la vecini,
Să le mai fure din găini.
Florile colorate
Și puternic parfumate,
Înfloresc pe câmpii
Și ne aduc multe bucurii!

Priescu Costina Daiana,
cls. a VII-a D

Multiubită primăvară

Multiubită primăvară
S-a întors din nou în tară
E iubită de copiii
Că le aduce bucurii

Zile mari și însorite
Lanuri verzi, florii înflorite
Cântecul de păsărele
Ne întrecem în glas cu ele

Miei zburda pe câmpii
Haideți să-i vedem copii
Ca să ne bucurăm iară
De frumoasă primăvară.

Conea Flavius.
cls. I-a D

Postul

Oamenii prin post vor să învețe
Să nu se mai răsfețe
Să ții post înseamnă
Să fi bun cu orice persoană
Postul e o perioadă în care
Nu mănânci ouă, lapte, carne
Și te pregătești spiritual
Pentru sărbătorile din an.

Buciu Gabriel,
cls. aVIII-a A

Icoana

Când la icoană ne rugăm
Lui Dumnezeu ne adresăm
Icoană este obiect prin care
Ne rugăm și-I mulțumim
La icoană eu mă-nchin
Icoană este prea frumoasă
Nu poți să nu ții una în casă.

Buciu Gabriel,
cls. a VIII-a A

Bună ziua!

Bună ziua! Oameni buni
Știu că astăzi este luni
Și că aveți treabă
O să vă explic pe-ngrabă
Tu! Vreau să fii politicos!
Să nu arunci hârtii pe jos
Mulțumesc că m-ați ascultat
Bună ziua! V-am urât!

Buciu Gabriel
cls. VIII A

My dreamland

My beautiful country, Southern Dovalia, is a magnificent place where everyone understands that people from all the other countries can live together with the native people. I lead all the people that live here to richness, respect and tolerance.

Once you have crossed the border you can already see the huge Eiffel Tower. It shows that humans can reach so high that they can touch the stars, and they can see heaven and feel divine happiness. The wealthiest people can go to its top and take dinner in the luxurious restaurant that awaits famous people.

If you keep walking you will see the Statue of Zeus at Olympia, the most representative monument related to Greek mythology, which is one of the seven wonders of the world. People from my country love world's history, both real and mythical. They know mythology isn't real. However they can still worship the great gods and demigods, because you never know what's on the other side. Although God is the only divinity and It is the only one to deserve being venerated, believing in things that don't exist may make our lives even better.

Last but not least, You can see Mount Olympus which is a power of nature, nothing can destroy it. And all the brave people who would dare to climb to it's top, they will get to see a huge temple, with gods and goddesses and a lot of servants, where they can taste ambrosia, the best drink that was ever made.

Valentin Săvoiu, cls aVII-a C
Prof îndrumător, Mihaela Huică

Jokes

Q: What do you call a lion has eaten your mother's sister?

A: An aunt-eater!

Q: Why did the cat put the letter ''M'' into the frigde?

A: Because it turns ''ice'' into ''mice''!

Q: How does a lion greet the other animals în the field?

A: '' Pleased to eat you!''

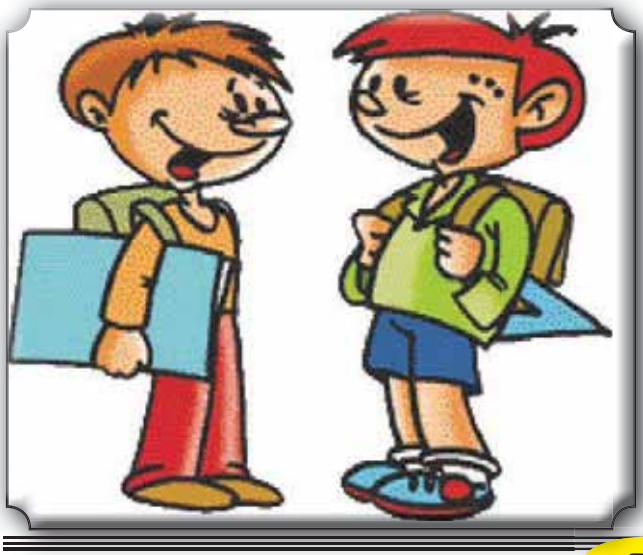
Q: What is a French cat's favourite pudding?

A: Ciocolate mouse!

Q: what look to lime half a cat?

A: Theo other half!

Q: What happened when the lion ate the comedian?

A: He felt funny!

Q: Why do dogs burry bones in the ground?

A: Because you can't burry them in trees!

Q: Where does a Rottweiler sitin in the cinema?

A: Anywhere it wants to!

Q: What is the only kind of dog you can eat?

A: A hot dog!

Q: Why don't giraffes like fast food?

A: Beacause they can't catch it!

Q: What do you call a monkey with a banana în each ear?

A: anything you want, it can't hear you!

Q: What is a bear's favourite drink?

A: Koka-Koala!

Q: What do you call a bear with no teeth?

A: A gummey bear!

Q: Why do bears have fur coats?

A: Because they'd look stupid în anoraks!

Q: What do you call a bee that lives în America?

A: USB

Q: What did the bee say to the naughty bee?

A: Bee-hive yourself!

Q: What did the confused bee say?

A: To bee or not to bee

Gaman Ana
cls. a VII-a B

20 mars 2013
Journée internationale de la Francophonie

Le français est une chance

LE BOUQUET

Je l'ai trouvé dans l'atelier,
Où on sait-faire
De jolis bouquets de fleurs.
J'ai mis un cachet et…
Je l'ai donné
A mon unique amour
Qui habitait vis-à-vis de ma cour.
« Voilà ! »….
Mais protéger mon amour comment ?
Car, ce coup de foudre était en vent.
L'équipe me dit qu'elle est la lumière
Et la vie, elle veut m'éclairer.

Marcu Valentina, VIe C

Voilà !

Vis-à-vis de mon atelier,
Se trouve l'unique Pierre.
Il cherche un cachet,
Pour protéger son bouquet.
Un coup de foudre…
« J'aime les sports !
Je sais faire une équipe
Pour le foot public ! »

Ușurelu Florian, VIe C
Prof. îndrumător, Liliana Ciochină

Dragă mamă,

Îți mulțumesc că îmi ești mereu aproape, că mă susții în orice vis de-al meu.

Mulțumesc că mi-ai dat viață și mai ales că ești mama mea. Ești cea mai bună din lume chiar dacă ești la la 500 km distanța eu te simt mereu aproape. Abia aștept să revin acasă și să te mai strâng o dată în brațe. Îmi imaginez blocul nostru pe unde ne plimbăm cu rolele, bicicleta sau pe jos. Ți-aș scrie mai multe, deoarece am multe lucruri să-ți spun, dar se pare că timpul de odihnă al taberei nu îmi permite. Te iubesc mult!

Cu dragoste, Rămână

Groza Rămână Beatrice, cls. IV C

Dragă bunico,

Îți promit că o să vin să te revăd, că de când am plecat, tare mi-e dor de tine. Mai ții minte când îmi spuneai povești despre bătăliile lui Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș și mulți alți voievozi sau atunci când mergem la păscut cu vitele. Ce vremuri frumoase. Acum trebuie să plec căci întârzii la școală. Îți promit că o să-ți mai scriu.

Cu drag, Darius

Gavrilă Barbu Darius, cls. a IV-a

26.04.2013

Dragă Georgiana,

Au trecut mulți ani de când nu te-am văzut.

Mi-a duc aminte când stăteam afară până noaptea târziu și ne uitam la stele împreună cu alți copii și ne imaginăm multe forme.

Deabia aștept să vin pe la tine să ne jucăm și să ne distrăm împreună.

Cu toată prietenia, Denișa

Bobină Denisa, cls. IV C

Iubit frate,

Vreau să știu că ești bine în tabără.

Îți mărturisesc că mi-e dor de tine. Cât o să mai stai? În casă este liniște de când ai plecat. Tuturor le este dor de tine. Când ies pe afară, copiii mă întreabă de tine. Toți te iubesc foarte mult.

Să trimiți o scrisoare amănunțită cu tot ce ai făcut în tabără.

Cu iubire, fratele tău Cristian

Unchișoru Cristian-Petruț, cls. IV –a C

Aprilie 2013

Dragă unchiule,

Ai plecat acum patru luni din România în Germania. Am scris această scrisoare pentru a-ți arăta că îmi este dor de tine. De când ai plecat, nu am mai avut așa de multă activitate înviată de zi cu zi. Toată familia și prietenii se interesează de tine.

Nu uita că ne-ai promis, că de Sfintele Paște o să de întorci acasă. Toți te așteptăm acasă și vrem să fim din nou împreună.

Cu multă dragoste, Alex și familia

Barb Alexandru, cls. IV C

17 aprilie 2013, Târgu Jiu

Dragă George,

Ce mai faci? Eu sunt împreună cu prietenii mei, lucrând la revista cercului de lectură ,,Cartea- leac pentru suflet". Îți recomand cu mare drag să o citești și să îmi scrii într-o scrisoare impresiile lăsate. Părerea mea este că o să o îndrăgești și le vei spune și lui Annie și Eric despre ea. Cât despre Stephen și Lucy, cred că nu mai are rost să te întreb deoarece în fiecare cuvânt al cărților au știut să transpună câte o bucățică din suflet și de aceea îi admir extraordinar de mult.

Eu sper că vei mai fi personajul principal al mai multor cărți, de aceea, până acum ești personajul meu preferat. Poate te întrebi cum se poate una ca asta, având în vedere că am citit doar o carte cu tine. Îți voi da chiar acum răspunsul. Stephen și Lucy au știut să mânuiască acele cuvinte care te-au caracterizat asemeni unor olari aplecați peste șubrede vase de lut. Ei ți-au atribuit ție însușirile lor, modelându-te ca pe o bucată de lut.

Îmi doresc foarte mult să răspunzi la această scrisoare.

Cu mult drag, Bianca Verboncu

21 aprilie 2013,

Dragă Bianca,

Îți mulțumesc foarte mult pentru scrisoarea trimisă. Am citit revista „Cartea – leac pentru suflet". Este foarte interesantă, iar părerile colegilor tăi despre mine au fost foarte bune.

Aveai dreptate spunând că Stephen și Lucy m-au modelat. Aș putea să te completez, spunând că sunt niște oameni deosebiți și buni la suflet care înfruntă orice obstacol apărut în calea lor. Îi admir pentru acest lucru. În zilele noastre nu orice carte este apreciată de cei mai critici literari.

Apreciez interesul tău pentru această carte.

P.S. : Câte exemplare mai ai? Annie și Eric își doresc câte un exemplar.

Pupici, George

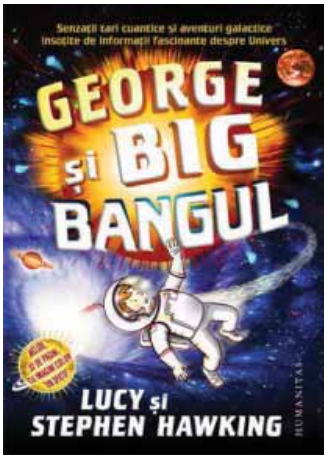
Elevii cercului de lectură *„Cartea – leac pentru suflet"* sub îndrumarea doamnei prof. Morie Neli vă recomandă:

„George în căutare de comori prin Cosmos"

,,George și cheia secretă a universului''

„George și Big Bangul" este a treia carte despre George, Annie, Eric și, bineînțeles, Cosmos pe care o scriu **Lucy și** Stephen **Hawking.**

VIOLENȚA ÎN FAMILIE ESTE.....

• una dintre cele mai îngrijorătoare forme ale violenţei, pentru că este prea puţin vizibilă (se întâmplă în "spatele uşilor închise", deseori nefiind declarată, ca urmare a sentimentului de jenă al victimei faţă de anturajul căruia îi aparţine sau a fricii faţă de agresor);
•un fenomen cu impact social major, afectând nu doar victima, ci întreg microclimatul socio-profesional al acesteia (familie, prieteni, colegi, performanţa profesională, performanţa şcolară, ş.a.);
•prezentă sub diferite forme;

Violenţa în familie este determinată de manifestarea exagerată a controlului unuia dintre membrii săi, printr-un comportament agresiv dezvoltat şi întărit prin tolerarea sau chiar încurajarea acestuia în familie sau în societate.

Conceptul de "violenţă în familie" include violenţa în cuplul conjugal sau consensual, dar şi violenţa îndreptată asupra copiilor, asupra vârstnicilor, membrilor cu dizabilităţi din familie sau asupra altor membri ai familiei, inclusiv asupra fostei soţii/ fostului soţ.

VICTIMA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE ARE DREPTUL LA:

•respectarea personalităţii, demnităţii şi a vieţii sale private;
•protecţie specială, adecvată situaţiei şi nevoilor sociale;
•servicii de consiliere, reabilitare, reintegrare socială şi asistenţă medicală şi asistenţă juridică gratuită.

NU TREBUIE SĂ RĂMÂI INDIFERENT!

Sună la 112 pentru a raporta actele de violenţă în familie al căror martor eşti!

Îndrumă victima violenţei în familie către Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului din judeţul/sectorul tău, pentru a afla despre serviciile de care poate beneficia: adăpost, asistenţă medicală, consiliere psihologică şi juridică !

INSTITUȚIILE LA CARE POATE APELA VICTIMA SUNT:

•Serviciul Public de Asistenţă Socială din cadrul primăriei;
•Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului;
•Poliţie;
•Judecătoria de pe raza teritorială în care victima îşi are domiciliul sau reşedinţa;
•Serviciul de medicină legală;
•Unitatea sanitară cea mai apropiată;
•Organizaţiile neguvernamentale active în domeniu.

EȘTI VICTIMĂ DACĂ....

....viaţa, integritatea fizică sau psihică ori libertatea îţi este pusă în pericol din partea unui membru al familiei şi poţi solicita instanţei emiterea unui ordin de protecţie.

Prin ordin instanţa poate dispune:
•evacuarea temporară a agresorului din locuinţa familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;
•limitarea dreptului de folosinţă al agresorului numai asupra unei părţi a locuinţei comune;
•obligarea agresorului la păstrarea unei distanţe minime determinate faţă de victimă;
•interdicţia pentru agresor de a se deplasa în anumite localităţi sau zone determinate;
• interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima;
• obligarea agresorului de a preda poliţiei armele deţinute.

În caz de urgenţă deosebită, instanţa poate emite ordinul de protecţie chiar în aceeaşi zi, pronunţându-se pe baza cererii şi a actelor depuse.

Ordinul de protecţie se comunică Poliţiei Române şi se pune în executare de îndată de către sau, după caz, sub supravegherea poliţiei.

În cazul în care ordinul de protecţie nu este respectat de către agresor, poliţia sesizează organele de urmărire penală pentru săvârşirea infracţiunii de nerespectare a hotărârilor judecătoreşti şi agresorul riscă o pedeapsă cu închisoare de la o lună la un an fără posibilitatea de suspendare a executării.

ŞTIAI CĂ VIOLENŢA ÎN FAMILIE ARE MAI MULTE FORME?

•**Verbală** - adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, ameninţări, cuvinte şi expresii degradante sau umilitoare;
•**Psihologică** - impunerea voinţei sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune şi de suferinţă psihică în orice mod şi prin orice mijloace, etc;
•**Fizică** -vătămarea corporală ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, precum şi alte acţiuni cu efect similar;
•**Sexuală** -agresiune sexuală, impunere de acte degradante, hărţuire, intimidare, manipulare, brutalitate în vederea întreţinerii unor relaţii sexuale forţate, viol conjugal;
•**Economică** - interzicerea activităţii profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, interzicerea dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune, control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune, precum şi alte acţiuni cu efect similar;
•**Socială** - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate şi de prieteni, interzicerea frecventării instituţiei de învăţământ, impunerea izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială, precum şi alte acţiuni cu efect similar;
•**Spirituală** - interzicerea, limitarea, ridiculizarea, penalizarea aspiraţiilor moral spirituale ale membrilor de familie, impunerea aderării la credinţe şi practici spirituale şi religioase inacceptabile, precum şi alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare .

DACĂ EŞTI VICTIMĂ A VIOLENŢEI ÎN FAMILIE.....

•sună la 112–Apel de Urgenţă;
•mergi la cea mai apropiată unitate sanitară pentru a-ţi îngriji de urgenţă starea de sănătate, în caz contrar vătămările suferite pot evolua neaşteptat şi rapid, până la a-ţi pune în pericol viaţa;
•mergi la cea mai apropiată secţie de poliţie şi depune plângere scrisă cu privire la abuzul suferit;
•solicită judecătoriei emiterea unui ordin de protecţie, dacă viaţa, integritatea fizică sau psihică ori libertatea îţi este pusă în pericol (Atenţie–există un formular în acest sens);
•solicită eliberarea certificatului medico-legal de la cel mai apropiat serviciu de medicină legală;
•contactează Serviciul Public de Asistenţă Socială de la nivelul primăriei sau Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului pentru a vă informa cu privire la serviciile gratuite de care puteţi beneficia.

NU UITA să iei documentele importante (certificate de naştere, certificat de căsătorie, cărţi de sănătate,documente cuprinzând analize medicale şi prescripţii medicale, card bancar etc.) lucruri de strictă necesitate şi bani.

APELEAZĂ la persoanele care te pot ajuta în situaţia de criză: rude, vecini, colegi de serviciu, etc.

DACĂ EŞTI MARTOR AL VIOLENŢEI ÎN FAMILIE?

•sfătuieşte victima violenţei în familie să solicite ajutor instituţiilor responsabile;
•oferă victimei orice formă de sprijin, inclusiv cu mărturia actului de violenţă la care aţi asistat.

Articol propus de :
ASOCIATIA PARINTILOR SCOLII GIMNAZIALE „SF.NICOLAE”

VICEPRESEDINTE, DRAGAN CORINA

Știați despre: Șopârla care merge pe apa?

In mitologie baziliscul era un monstru uimitor asemanator cu un sarpe care putea omori doar dintr-o privire. In lumea naturala totusi baziliscul are un talent si mai uimitor(dar inofensiv!). Caci aceasta soparla extraordinara poate chiar da mearga sau mai precis sa alerge pe apa! Deloc surprinzator ,o asemenea abilitate uluitoare i-a adus celalalt nume soparla “Iisus Hristos “ . Cum reuseste ea sa faca ceva atat de miraculos? Ca sa afle, oamenii de stiinta s-au uitat la filme care prezentau un bazilisc alergand pe suprafata unui bazin cu apa. Au descoperit ca, de fiecare data cand labele dinapoi ale soparlei atingeau apa , suprafatavapei era apasata in jos dar fara a se sparge. Inainte ca suprafata apei sa se sparga , laba baziliscului a tasnit deja sa faca urmatorul pas precum piciorul unui atlet care se desprinde de pe pista de alergari . Dar ceea ce atletul nu are , iar baziliscul da este o serie de membrane pliabile intre degetele de la picioare care ajuta la distribuirea greutatii șopârlei la fiecare pas.

Elev: Virjan Denis, cls. a V-a A

Știați că:

- Soarele, steaua cea mai apropiată de Pământ, este o sferă de gaz. Aproape 70% din masa sa este hidrogen și 28% este heliu.
- Venus se învârtește în direcția inversă față de Pământ și o rotație completă în jurul Soarelui durează 243 de zile
- Jupiter este cea mai masivă planetă - de 318 ori mai mare decât Pământul.
-Uranus nu are aproape nicio particularitate a suprafeței?
-Orbita planetei Uranus este foarte înclinată?

Văcăroiu Sorin cls. a V-a C

Ghicitori

Este mică, te joci cu ea
De parcă nu te-ai sătura
(mingea)

Urechi mari, coada pufoasă
E o ființă așa de frumoasă!

Ce drăgălaș și scump mai e!
Deci este un... (iepure)

Nu te poţi juca cu ea,
Cu greu o înţelegi
Îţi oferă griji, dar şi bucurii
E rea sau bună cu unii copii.
Dacă ai ghicit ce este
Da şi altora de veste
Ca să nu-şi mai bată joc de ea,
Ci să-şi trăiască cu adevărat...
(viața)

Grigore Luiza, cls a VII-a A

Ce parte din corpul uman face fructe?
Răspunsul: Părul
Ce culoare se mănâncă?
Răspunsul: Roșu
Ce întrebare se bea?
Răspunsul: Ceai

O problemă fără răspuns:
Mama are vârsta copilului plus 21. Peste 6 ani mama va avea de 5 ori vârsta copilului. Unde e tata?

Vijulan Ștefănia Claudia

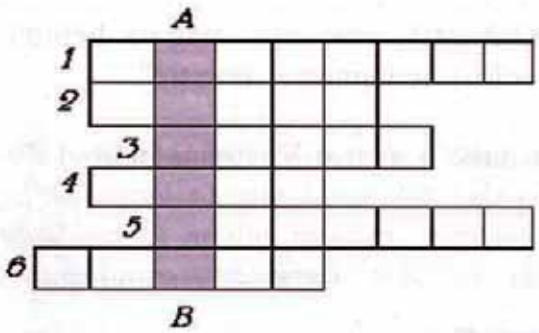
Iarna este înghețat,
Copii pe el au patina,
Acum, vară a sosit
Și mulți sunt la pescuit.
(lacul)

Eremia Andreea Elena
Cls. A III-a C

Avem 5 5 5 5 5 = 1. Puneți semnele “+”,” -”, “x”, “:” încât egalitatea să fie adevărată.
FĂRĂ PARANTEZĂ

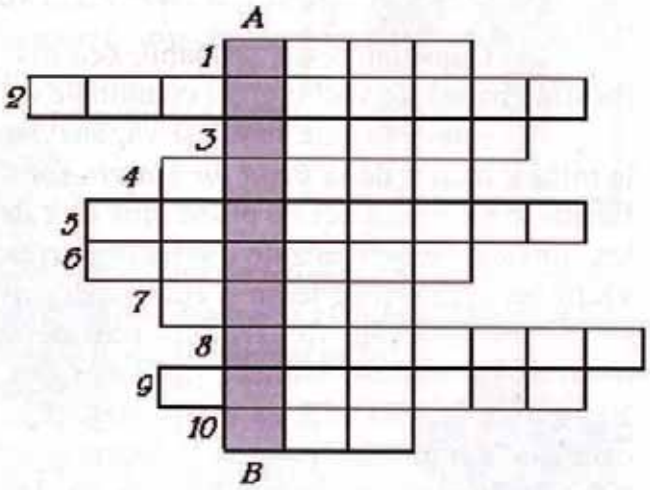
Vijulan Ștefănia Claudia, cls. a VI-a A

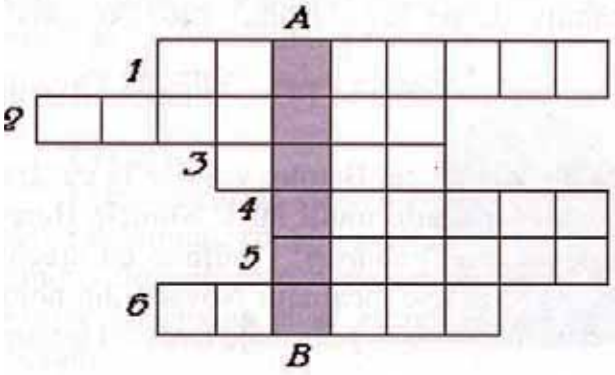
REBUSUL UNIVERSULUI

1. Stea căzătoare
2. A patra planetă de la Soare
3. Planeta noastră
4. Satelit natural al Pământului
5. Mişcarea Pământului în jurul axei sale;
6. Planetă, dar şi zeiţă a frumuseţii

1. …. ca Zăpada şi cei şapte pitici;
2. Făt-Frumos şi lupul ……
3. umed
4. Povestea unui om …..
5. Motanul ….
6. Croitoraşul cel …..
7. … sirenă
8. Prâslea cel ….
9. Cele trei rodii …
10. Harap ….

7.

REBUS MUZICAL

1. Primul semn de pe portativ
2. Frumoasele cântece cântate de Crăciun
3. Dacă-i cântaţi, scoate coarnele
4. Dans popular
5. Joc cu masca practicat în timpul sărbătorilor de iarnă
6. Instrument de suflat, specific românilor

Ghicitori

Cu făptura lui năucă
Cuiul, rătăcit de fraţi,
Se trezi lângă ulucă.
A plouat pe el o lună
Şi acum parcă-i rătăcit,
Are febră? S-a roşit.
Ce-a păţit? A ……

Ştiu o cetate verde,
Adâncă, doinitoare,
Cu umbră şi răcoare,
Cu păsări cântătoare,
Cu urşi şi cerbi şi mure.
Cetatea-i o .....

GLUME

Animale in vacanta

La gradina zoologica, animalele discuta despre venirea vacantei:

- Spune-mi girafa, unde pleci tu in vacanta?

- Ei bine, eu am gatul lung, sotia mea are gatul lung si copiii mei la fel au gatul lung. Si cum nu ne place sa iesim in evidenta vom merge in Africa, acolo unde sunt si alte girafe.

- Dar tu, ursule polar, tu unde mergi?

- Pai eu am blana groasa, sotia mea la fel are blana groasa si copiii tot asa. Si cum nu ne place sa iesim in evidenta vom merge la Polul Nord, acolo unde sunt si alti ursi polari.

- Dar tu, crocodilule, unde mergi?

- Ei bine, eu am o gura mare, sotia mea are o gura mare si copiii mei au gura mare, si cum nu ne place sa iesim in evidenta vom merge in Oltenia...

Gorila din gradina

Un cetatean se trezeste dimineata si, uitandu-se in gradina propriei case, observa o gorila in stejarul personal. Intrigat suna la Asociatia Coboratorilor de Gorile din Copaci care il asigura ca vor trimite un om care ii va rezolva problema. Acesta soseste rapid, fiind dotat cu o bata de baseball, o pusca cu tranchilizant, o pereche de catuse si un caine chiuhuahua. Cetateanul nostru, uimit il intreaba ce are de gand sa faca. Omul raspunde:

- Eu voi urca in copac, lovesc gorila, ea cade, chiuhuahua o musca de testicole, gorila isi va apropia mainile intr-un gest disperat de aparare, iar dumneata ii vei pune catusele.

- Bine, bine, zice cetateanul, dar pusca la ce foloseste?

- In cazul in care cad eu primul din copac, adormiti cainele.

Iepurasul langa prapastie

Ursul statea si se uita la iepuras, care striga la o prapastie:

- Lupuleee, lupuleee...

Se aporpie de iepuras... Acesta mai departe:

- Lupuleee, lupuleee...

Se mai apropie un pic... iepurasul tot asa:

- Lupuleee, lupuleee...

Vine pe marginea prapastiei si il intreaba pe iepuras:

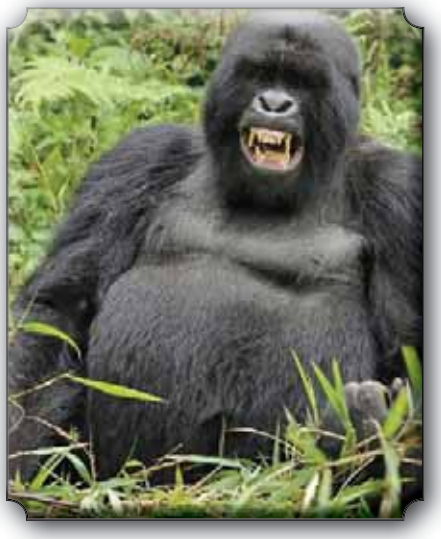
- Mai iepurasule, ce faci tu aici?

Iepurasul, nici una, nici doua il impinge in prapastie si incepe sa strige:

- Ursuleee, ursuleee...

Gorila cere o bere

O gorila intra intr-un bar si cere o bere foarte rece. Barmanul o

serveste cu o bere aburinda si ii cere 10 lei. Gorila plateste. Barmanul stergand un pahar spune:

- Stii, la noi in bar n-a mai fost niciodata o gorila care sa si comande bere.

- Nici nu ma mir. La preturile astea...

In mijlocul oceanului

Doi rechini in mijlocul oceanului povesteau pataniile lor de cand nu s-au mai vazut.

Primul spune:

- Fratele meu, am dat peste o pluta cu negri. Am dat o data cu coada, am spart pluta si i-am mancat pe toti insa mi-a ramas niste par cret intre dinti pe aici... vezi? Ma cam enerveaza!

Al doilea il asculta dupa care spune si el:

- Sa vezi frate, mergeam in spatele unui vapor de croaziera la motoare acolo, jacuzzi... curenti de apa calda, rece... super frumos! Dintr-o data cade o blonda si HAP... o inghit! Si sa vezi frate, de trei luni de zile nu mai pot sa ma scufund de cate aere avea!

Văcăroiu Cătălin,
cls. a VIII-a B

CUPRINS

DIN REALIZĂRILE ŞCOLII
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL NICOLAE" ARE ELEVI TALENTAŢI!.....3
UN OMAGIU ADUS HĂRNICIEI….....4

SPIRITUALITATE GORJEANĂ.....5
ASPECTE DIN VIAŢA COTIDIANĂ ÎN GORJ ÎN PERIOADA INTERBELICĂ.....5
SFÂNTA CRUCE - SIMBOLUL CREŞTINĂTĂŢII 7
SIMBOLISTICA SALCIEI DE FLORII.....7
SIMBOLURI PASCALE.....9

CABINET DIDACTIC 11
DESPRE TEOREMA LUI PITAGORA.....11
SUBIECTE EVALUARE NAŢIONALĂ MATEMATICĂ 12
TABARA DE MATEMATICA "MATEMATICA CU DRAG".....13
CEI MAI FRUMOŞI ANI, COPILĂRIA 14
CREATIVITATEA ELEVILOR Şcoala Generală „SF. NICOLAE", Târgu Jiu 14

PROZA ELEVILOR NOSTRI.....15

POEZIILE ELEVILOR NOSTRI 32

PAGINA DE ENGLEZĂ 38

PAGINA DE FRANCEZĂ.....39

SCRISORI 40

ACTUALITATE 42

VIOLENŢA ÎN FAMILIE ESTE..... 42

CALEIDOSCOP.....44

Editarea revistei s-a realizat cu participarea:

- **Tehnoredactare computerizată:** elev CĂTĂLIN VĂCĂROIU
- **Grafică:** ing. DAN VĂCĂROIU
- **Corectură:** prof. GINA VÎLCEANU

Tiparul: S.C. Tipografia PRODCOM S.R.L.